

CHARLIE HEBDO EN DE ROL VAN DE WETENSCHAP /
**WAAROM MEVROUW DE DOKTER TOCH VOOR DE
KINDEREN ZORGT** / IS GAMEN EEN SPORT DAN? / **MAX
DERKS (SSHN) HOUDT VAN DE GOUVERNEUR**

nummer 5 / jaargang 15 / 29 januari 2015

VOX

Press CTRL + ALT + DEL to log on

10 Radboud-beloftes:

Gehaald of gefaald?

HULPFONDS VOOR RADBOUD PERSONEEL

Heb je behoefte aan
financiële ondersteuning?
Het Hulpfonds helpt.

Het Hulpfonds helpt met financieel advies,
begeleiding en renteloze leningen.
Neem contact op voor meer informatie:
E-mail: info@hulpfondsradboud.nl
Telefoon: (024) 361 22 81

www.hulpfondsradboud.nl

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

SINDS 1992

Ooglaseren
in Nijmegen!

Studenten-
korting
20%

Bel ons voor info:
024 3604747

Excimer
LASER CENTRUM NIJMEGEN

Excimer Laser Centrum Nijmegen
Driehuizerweg 325, 6525 PM Nijmegen
info@excimerlasercentrum.nl
www.excimerlasercentrum.nl

Karaktervolle locaties

Vergader- en Conferentiecentrum Soeterbeeck

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck

reserveringsbureau@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen,
seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties.
Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor
recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde
vergader ruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

in'to

‘Ik presenteer nu met
meer zelfvertrouwen
in het Engels’

Vijfdaagse taaltrainingen op maat

Radboud **in'to** Languages
opent nieuwe werelden

o.a. Engels, Duits en Nederlands

www.radboudintolanguages.nl

VOX NR. 5 01/2015 INHOUD

P. 8 / STRATEGISCH PLAN /

Vox checkt 10 Radboud-doelen

P. 20 / PORTRETTEEN /

Jaren onderzoek samenvatten in drie minuten

P. 26 / INTERVIEW /

Max Derks gelooft in vasthoudendheid

P. 30 / GENEESKUNDE /

Kinderen zitten vrouwelijke chirurg in de weg

EN VERDER / P.4 / IN BEELD / P.6 / RANKING THE RU / P.24 / DRONEVLUCHT / P.34 / CULTUUR / P.36 / OPINIE / P.38 / CAMPUS / P.40 / HUISELIJKE KRINGEN

Illustratie cover: Roel Venderbosch

REDACTIE NEEL

WC-EEND

Wij van Vox willen tot de beste universiteitsbladen van Nederland behoren. Dat wilden we in 2009 ook al. Maar wie controleert of we ons streven hebben waargemaakt? De Radboud Universiteit schreef in haar Strategisch Plan 2009-2014 dat ze 'tot de beste universiteiten van Europa wil behoren'. En beloofde al haar studenten 'een uitdagende opleiding'. Zou niet best zijn als een universiteit dat allemaal niet wilde.

Of woorden ook daden worden, valt nauwelijks te checken bij dit soort vage – of: slim geformuleerde – doelstellingen. Het plan bevatte gelukkig ook ambities die wel eenvoudig te controleren zijn. Meer vrouwelijke hoogleraren, bijvoorbeeld (niet behaald). Of meer studenten naar het buitenland (helaas). Kijk voor een checklist op pagina 8.

Wij van Vox ('Wij van Wc-eend...') beloven u een nieuw Vox-jaar vol goede verhalen, geschreven door betrokken journalisten. En vooruit, ook nog een doel waarop u ons straks kunt afrekenen: in 2015 breidt de redactie uit met een Engelstalige redacteur die al even Engelstalige nieuwsberichten gaat verzorgen. Gaat ons helpen over vijf jaar een vinkje te kunnen zetten achter het in het nieuwe Strategisch Plan geformuleerde doel: *a truly bilingual campus*.

ANGE PERSPECTIVE

3D

Kijk je vanuit de juiste hoek, dan zie je de 3D-tekening zoals kunstenaar Remco van Schaik hem bedoeld heeft. In het kader van *change perspective*, de nieuwe slogan van de Radboud Universiteit, werden artiesten uitgenodigd metersgrote vloerschilderingen te maken. Van Schaik ging aan de slag in het Grotiusgebouw. Niet direct op het marmer, maar op een vinyldoek. De maker poseert links op de foto.

Foto: Remco van Schaik

RANKING THE RU DE RADBOUFIETS

Studenten en medewerkers moeten presteren en excelleren. Maar hoe presteert de Radboud Universiteit zelf? Elke maand laat Vox een deskundige een oordeel vellen. **Martijn Koning, filiaalmanager van Jan Kooij Tweewielers, geeft de Radboufiets vier sterren.**

Illustratie: Roel Venderbosch

Sinds een paar weken verhuurt de Radboud Universiteit honderd Radboufietsen. De tweewielers zijn bedoeld voor internationale studenten en kosten twee euro per dag. Maar is het ook wat, die Radboufbike?

De fietsen zijn hagelnieuw, en dat is te merken. Hij rijdt als een zonnetje, remt goed en de drie versnellingen doen het zonder problemen. Het is wel een redelijk lompe ding – met een grote witte krat voorop. Gecombineerd met de felle Radboudrode (pardon: Ferrari-rode!) kleur zorgt dat er in ieder geval voor dat je hem niet snel kwijt zult raken in een volle stalling. Martijn Koning van Jan Kooij Tweewielers is ook enthousiast. "Dit is een prima fiets hoor. Ik heb er weinig op aan te maken. Zeven versnellingen liggen doorgaans meer voor de hand dan drie, maar dat zal wel te duur zijn geweest."

Koning heeft een kritiekpuntje op de stuurpen. "Duurdere fietsen hebben een klem op het stuur die zorgt dat het stuur niet te veel gaat zwenken door het gewicht van het rek voorop. Deze heeft een veer, maar dat werkt niet. Dat zal even wennen zijn voor buitenlandse studenten die niet vaak fietsen." Op de bagagedrager zit een sticker met 'maximaal belasten met 20 kilogram' – niet echt handig als je na een avondje stappen op zijn Gers Pardoels een onverwachte logee achterop wilt laten springen. Maar volgens Koning hoeven we ons daar geen zorgen over te maken. "Zelfs de duurste fietsen hebben dat er tegenwoordig op staan. Dat is puur voor de garantie." Koning zou gerust een ritje maken op de Radboufiets. "Ik geef hem vier sterren."

IN HET NIEUWS

Radboud-fiets De Radboud-fiets, hij laat ons niet los. We waren amper bekomen van het goede nieuws aangaande de verhuur van de rode scheurijzers, toen collegevoorzitter Gerard Meijer als een ware matador de zaal binnen kwam rijden bij de Nieuwjaarsrede van de universiteit. Waarop hij zich verplaatste? Juistem. Na een oorverdovende applaus werd het nieuwe Strategisch Plan gepresenteerd: het motto is ditmaal *change perspective*.

Winkelwens Een boekwinkel op de campus van de universiteit, voor een intellectueel publiek en met een koffiehoeke. Wouter Roelants, eigenaar van twee boekzaken in Nijmegen, ziet het helemaal zitten. De huidige boekhandel in de Thomas van Aquinostraat (de Studystore) gaat zijn deuren sluiten en dat biedt mogelijkheden. Ondanks dat mensen het hem afraden, verkent Roelants zijn opties: "Ik heb altijd een winkel gewild op de universiteit."

Honours Het hoofd van de Honours Academy en twee medewerkers zijn uit hun functie ontheven. Het college van bestuur heeft, na onderzoek, besloten dat 'de onderlinge verhoudingen dusdanig verstoord zijn dat terugkeer niet gaat'. In november 2014 werden de drie werknemers op non-actief gezet. Het college en de medewerkers onthouden zich van verdere verduidelijking.

Heetwaterdieven Conster-natie in de Refter: sluwe studenten tapten daar gratis heet water bij de Douwe Egberts Coffee Kitchen, maar haalden hun theezakjes ergens anders, bijvoorbeeld (gratis) in het CultuurCafé. En dat mag dus niet. Nadat een medewerker een student wees op zijn zuinige gedrag, repte Twitter verontwaardigd

hot spot

WE ALL VISITED THE VALKHOF MUSEUM AND THE SAINT STEVEN'S CHURCH IN NIJMEGEN. BUT WHAT ARE THE REALLY SPECIAL, FUNNY, WEIRD PLACES YOU SHOULD TAKE YOUR FRIENDS TO SEE IN NIJMEGEN?

Ever visited a place where one just needs a few minutes to leave the hustle and bustle of the city center for a vast nature area? Welcome to Nijmegen. Just take the small bridge called Ooijpoort (pedestrians only), next to the Waalkade. In the Ooijpolder you will find tranquility, beaches along the river and some livestock like Galloway cattle and wild horses. Have a nice hike!

WWW.INSTAGRAM.COM/VOXNIEUWS

Gerard Meijer bij de Nieuwjaarsrede

Foto: Joeri Borst

over 'theecoaches'. Anton van Looyen-god, afdelingshoofd Catering en Retail van het Facilitair Bedrijf, kan er wel om lachen. Hij benadrukt dat de zogenaamde theecoaches er niet zullen komen: "Het overgrote deel van de studenten koopt netjes een theezakje."

Leenstelsel! In de ochtend van 21 januari hoopten studentenvertegenwoordigers nog op een klein wonder, maar rond middernacht was het over en uit: een meerderheid van de Eerste Kamer stemde in met de afschaffing van de basisbeurs. Scholieren- en studentenorganisaties hadden het nakijken, evenals alle toekomstige studenten die nu nog op de middelbare school zitten.

Studeren wordt weer duur en een schuld onvermijdelijk. *On the upside*: dat eeuwige gezeur over het leenstelsel is eindelijk voorbij. Kunnen we het weer over leuke dingen hebben.

The Vox It is important to the Radboud University to be international, so it is important to us. This year the staff of Vox will not only produce news in Dutch, but in the English language as well. A native English editor will be hired for this particular task. "The goal is to publish one English article every day in the course of 2015", according to editor-in-chief Annemarie Haverkamp. To all those international students out there: check www.voxweb.nl!

WAARVAN AKTE

"Hij heeft een appel met cyaankali gegeten, net als Sneeuwvitje in het sprookje. Zo is zijn leven geëindigd."

Frits Vaandrager, hoogleraar Informatica, in een uitzending van *EenVandaag* over Alan Turing, de grondlegger van de informatica.

BOVEN HET MAAIVELD

WAM DE MOOR

Foto: Wiki Commons

Wam de Moor (78) overleed op 12 januari, maar in de stad leeft hij voort. Een tekst van de literatuurcriticus, schrijver en oud-letterendocent van de Radboud Universiteit krijgt binnenkort een plek op een muur in de Hema. De Werkgroep

Wam de Moor in 1979

Literaire Bakens Nijmegen was al bezig met een baken voor De Moor voor hij kwam te overlijden. Het worden regels uit een gedicht dat hij schreef over het Marikenbeeld op de Grote Markt. De Moor begon zijn schrijverij in 1957. Hij was student-correspondent voor *De Gelderlander*. In 1959 schreef hij voor die krant zijn eerste recensie. Midden jaren zestig begon hij aan zijn scriptie over J. van Oudshoorn. Hij promoveerde in 1982 op die auteur en publiceerde diens biografie. Met de boekrecensies die hij later zou schrijven, maakte hij niet alleen vrienden. A.F.Th. van der Heijden joeg hij tegen zich in het harnas, evenals W.F. Hermans. "Wam was een bijzonder mens", reageerde oud-collega Hans Ester op zijn dood. "Hij had een warmte die zo vaak ontbreekt aan de universiteit omdat ieder voor zichzelf werkt."

I

Editie nummer een van het Nijmeegse wetenschapsfilmfestival InScience zal dit najaar plaatsvinden. De keizerstad schaaft zich daarmee in het rijtje Genève, New York en Parijs. In vier dagen komen in totaal vijftig tot honderd wetenschapsfilms op het witte doek. Daarnaast is er ruimte voor debat, lezingen en documentaires. Het festival is het resultaat van een samenwerking tussen de Radboud Universiteit, het Radboudumc en filmhuis LUX. Festivaldirecteur Johan van de Woestijne spreekt van een ultieme mogelijkheid om de wetenschap inzichtelijk te maken voor een groot publiek. De precieze invulling van het festival is nog onbekend. Nu de films *The Imitation Game* en *The Theory of Everything* in de bioscopen draaien, kunnen we in ieder geval zeggen dat de wetenschapsfilm leeft.

Foto: Creative Commons/Maria Wlusek

Vox checkt: 10 Radboud-beloftes

BUITENLAND BL

Meetlat

Het vorige strategisch plan van de Radboud Universiteit dateert uit 2009 en telt 56 doelen. Eind 2014 hadden ze gerealiseerd moeten zijn. Of dat is gelukt, valt voor het leeuwendeel niet te controleren. Zo wilde de universiteit 'tot de beste universiteiten in Europa behoren', beloofde ze aan 'al haar studenten een uitdagende opleiding' en moesten 'de alumni een duurzaam netwerk vormen voor de universiteit'. Aan 'beste', 'uitdagend' en 'duurzaam' gaan we onze vingers niet branden, maar gelukkig staan er ook doelen in het plan die je langs een meetlat kunt leggen.

De toekomstvisie van de universiteit met plannen voor de komende vijf jaar is af. Maar wat kwam er terecht van de voornemens uit het vorige Strategisch Plan? Vox checkt het.

Tekst: Paul van den Broek, Jolene Meijerink, Joep Sistermanns / Illustratie: Roel Venderbosch

1 De universiteit heeft een met haar uitstekende prestaties overeenkomende **reputatie**

Het valt eenvoudig vast te stellen dat de onderzoekskwaliteit van de universiteit jaar op jaar is gestegen: meer publicaties, meer subsidies, meer citaties en steeds betere scores in de meest toonaangevende wereldranglijsten (Times Higher Education en Shanghai). In de QS-ranking, de wereldranglijst van universiteiten met de meeste aandacht voor reputatie, kroop de Radboud Universiteit na 2009 langzaam omhoog, om vanaf 2012 weer te zakken. In het nieuwe toekomstplan blijft de ambitie springlevend om de reputatie te versterken. 'Mondiaal moeten we nog meer aanzien hebben', aldus de doelstelling. Het Vox-oordeel: doel (nog) niet behaald.

2 **Onderzoeksprogramma's** moeten minimaal als 'zeer goed' worden beoordeeld

Belangrijke pijler van de universiteit is haar onderzoek. Niet zo gek dat op dit punt hoog werd ingezet, met de

ambitie dat alle onderzoeksprogramma's als 'zeer goed' worden beoordeeld. Dat hebben ze niet allemaal voor elkaar gekregen, zo blijkt uit de visitatierapporten. Vox bekeek de 11 rapporten die sinds 2010 zijn verschenen. Van de 49 daarin beoordeelde Nijmegen-programma's zijn er 41 'zeer goed' of 'excellent'. De andere 8 hoeven niet te somberen: die kregen het predicaat 'goed'. Dat doet denken aan een liedje van Eddy Zoëy: 'Bijna, bijna raak. Oftewel helemaal, helemaal mis', zong hij. Het oordeel: niet gehaald.

3 Het aantal **promoties** moet minimaal op het huidige peil blijven

Dit is gelukt, sterker nog: het aantal promoties nam een enorme vlucht. Stond de teller in 2009 op 264, in 2014 was dit opgelopen tot 355, een stijging van 34 procent. Saillant detail, ook door collegevoorzitter Gerard Meijer opgemerkt in zijn nieuwjaarsrede: sinds 2010 promoveren in Nijmegen meer vrouwen dan mannen. Het aantal promoties mag dan in orde zijn, er blijft nog iets te wensen. Volgens de nieuwe toekomstvisie belooft de universiteit

IJFT VER WEG

minder uitval onder promovendi. Maximaal een op de vijf startende promovendi mag het bijltje erbij neergooien (in het eerste jaar). 'Daarna is er geen uitval meer', stelt het nieuwe strategisch plan. We gaan het zien.

4 Een substantieel groter deel van de studenten brengt een deel van de studietijd door aan een universiteit in **het buitenland**

Helaas. In zijn nieuwjaarsrede hekelde Meijer de geringe vorderingen: al jaren schommelt het aantal uitgaande studenten tussen de 800 en 900, bij een bijna gelijkblijvend totaal aantal studenten. Hij formuleerde het nieuwe doel: "In 2018 moet de helft van alle studenten een deel van de studiepunten in het buitenland hebben behaald." Op dit moment is dat iets meer dan 30 procent, dus Meijer weet welke uitdaging hij zich op de hals heeft gehaald: "Van die 50 procent zijn we nog ver verwijderd."

5 Het aandeel **vrouwelijke uhd'ers** en hoogleraren moet substantieel hoger

Tja, met 'substantieel' bleven de plannenmakers in 2009 lekker vaag, maar wij rekenen deze doelstelling als niet behaald. Het aandeel vrouwelijke hoogleraren op het

totale corps is sinds 2009 weliswaar gestegen tot iets meer dan 20 procent, maar een Nijmeegs hoogleraren-corps met nog steeds tachtig procent mannen krijgt van Vox geen feministisch plusje. De laatste jaren stagneert bovendien het aantal vrouwelijke benoemingen: in 2014 vijf op de dertig (16,6 procent). In 2009 verwelkomde de universiteit op 37 hoogleraarbenoemingen nog 11 nieuwe vrouwen (bijna 30 procent). Ook Gerard Meijer beseft dat er nog werk aan de winkel is. Hij beloofde in zijn nieuwjaarsrede hierop strikter te gaan letten. De nieuwe toekomstvisie belooft een grotere diversiteit en mikt 'in het bijzonder bij de topposities' op minimaal 25 procent vrouwen. We gaan hier niet ruziën of dit 'substantieel' hoger is dan nu: een kwart vrouwelijke hoogleraren is al lastig genoeg.

6 Een groter deel van de **wetenschappelijke staf** moet uit het buitenland komen

Ja hoor, gelukt. In 2009 kwamen 301 van de 1.438 Radboud-wetenschappers uit het buitenland, bijna 21 procent. 5 jaar later noteren we 240 buitenlanders méér op een totaal van 1.820 wetenschappers (bijna 30 procent). Met name de bètafaculteit droeg haar steentje bij: hier steeg het aantal buitenlanders van 126 naar 301, waardoor nu bijna 45 procent van het wetenschappelijk corps buitenlander is (in 2009: 27,5 procent). Twee faculteiten

krijgen een onvoldoende: de rechtenfaculteit telde in 2009 al bijna geen buitenlanders (8 stuks), maar het kán nog minder: in 2014 zijn het er nog 4. En de letterenfaculteit zag weliswaar het aantal buitenlanders iets toenemen (van 42 naar 50), maar het aandeel op de complete staf is verminderd.

7 Er komt één universiteitsbrede jaar- en dagindeling

Het moest gemakkelijker worden vakken te volgen bij andere faculteiten of in het buitenland. De universitaire vergadering maakte zich in 2009 boos over het uitblijven van harmonisering van de roosters, maar we moesten van het college nu ook weer niet al te veel daadkracht verwachten: het opleggen van harmonisering aan alle faculteiten zou averechts uitpakken. Inmiddels is het nodige gebeurd, met name dankzij 5 uniforme timeslots voor colleges (sinds 2013) en een universiteitsbrede middagpauze. De medische faculteit kan er nog van afwijken. Ons oordeel – we zijn eens mild: genoeg bereikt om van 'behaald' te spreken.

8 Een groter deel van het ondersteunend personeel heeft een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd

Idee hierachter was: doorstroming bevorderen. Dichtgetimmerde contracten zitten de organisatie in de weg en houden de mensen niet fris genoeg. Ook voor het wetenschappelijk personeel werden meer flexibele contracten voorzien, omdat universiteiten voor een steeds groter deel met tijdelijke middelen worden gefinancierd. Dit doel spoorde met de tijdgeest en is met glans behaald. Maar het moest ook weer niet té los worden. Het vorige plan meldde dat de universiteit juist voor flexibele werknemers 'in sociaal opzicht zou zorgen voor een plezierig bedrijf' (wie dit wil checken is welkom). Op aandringen van de vakbonden is inmiddels een rem gezet op de toename

van het aantal flexibele contracten. In de jongste cao, die deze maand ingaat, zijn afspraken gemaakt om voor het wetenschappelijk personeel meer vastigheid in te bouwen.

9 Er komt een publiek register op de RU-site met de nevenfuncties van onderzoekers

Eén groep is nu verplicht de nevenfuncties te melden: de hoogleraren. De rest van de wetenschappers hoeft dit niet. Dit voornemen is dus niet behaald, temeer omdat hoogleraren nog steeds niet altijd even zorgvuldig hun nevenactiviteiten vermelden, zo bleek afgelopen zomer uit onderzoek van journalisten van *De Onderzoeksredactie*.

10 Alle masteropleidingen geven gericht aandacht aan functie- en loopbaanoriëntatie van hun studenten

Nope. Zo is er in de Amerikanistiek-master North American Studies geen aandacht voor functie- en loopbaanoriëntatie: het is mogelijk voor studenten een stage te regelen, maar *that's it*. Hetzelfde geldt voor de informatica-master Computer Security: afgezien van de zelfgezochte stage en de incidentele open dag van de studievereniging zijn er geen loopbaanoriënterende elementen. Bij de masterspecialisatie Conflicts, Territories and Identities van Human Geography is een stage verplicht, maar daar blijft het bij. Geen vakken over solliciteren en niets over hoe-nu-verder na de studie. Dit zijn de resultaten van een steekproef. Hoewel de genoemde masters relatief nieuw zijn, moeten we streng zijn: er staat nu eenmaal 'alle' opleidingen, een zinsnede die terugkeert in de nieuwe toekomstvisie. Opnieuw luidt de belofte dat 'alle opleidingen aandacht besteden aan oriëntatie op de arbeidsmarkt'. Wordt dus vervolgd. *

SCHEURKALENDER VOOR EEN WINTERSLAAP

TERWIJL JIJ DE WERELD AAN HET WASSEN BENT
VUL IK MIJN HAREM AAN
ZOEK IEMAND MET IETS DONKERS.

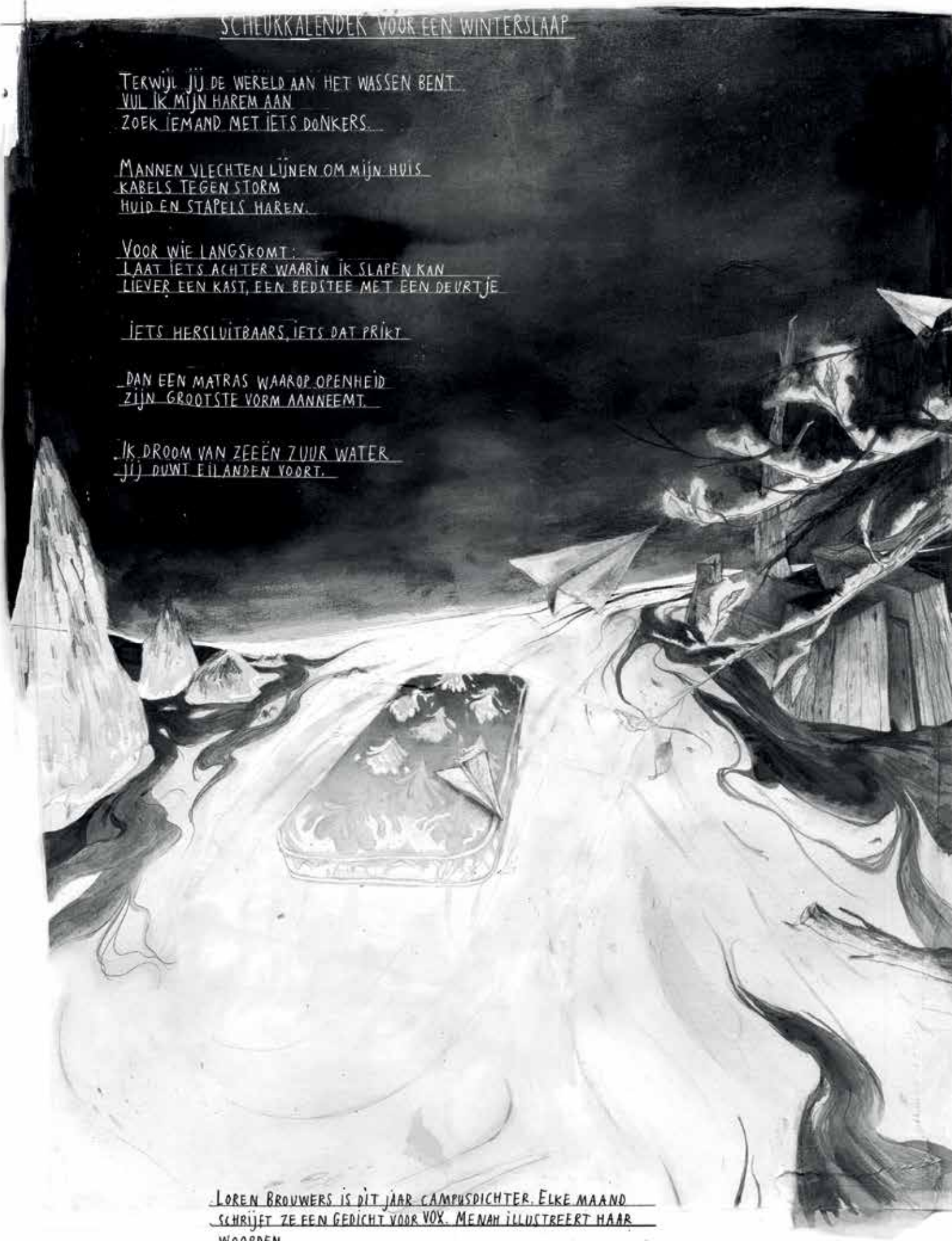
MANNEN VLECHTEN LIJNEN OM MIJN HUIS
KABELS TEGEN STORM
HUID EN STAPELS HAREN.

VOOR WIE LANGSKOMT:
LAAT IETS ACHTER WAARIN IK SLAPEN KAN
LIEVER EEN KAST, EEN BEDSTEE MET EEN DEURTJE

IETS HERSLUITBAARS, IETS DAT PRIKT

DAN EEN MATRAS WAAROP OPENHEID
ZIJN GROOTSTE VORM AANNEEMT.

IK DROOM VAN ZEEËN ZUUR WATER
JIJ DUWT EILANDEN VOORT.

LOREN BROUWERS IS DIT JAAR CAMPUSDICHTER. ELKE MAAND
SCHRIJFT ZE EEN GEDICHT VOOR VOX. MENAH ILLUSTREERT HAAR
WOORDEN.

Nijmegen is een sportvereniging rijker. De vier oprichters van gamevereniging Dorans vechten tegen online vijanden en offline vooroordelen. Halen ze het volgende level, of is het straks *game over*?

Tekst: Tim van Ham / Foto: Bert Beelen

Arnoud Tijink, Jasper Hermsen en de gebroeders Rudo en Jeroen Brus, de bestuursleden van de nieuwe gamevereniging Dorans, krijgen elke keer dezelfde reactie als ze vertellen dat ze een sportvereniging voor gamers zijn begonnen. Eerst komt de niet-begrijpende blik, dan volgt de vraag: 'is gamen een sport dan?' Tijink en Hermsen zeggen dan 'ja'. Zij wijzen op de talloze tactische varianten, de vereiste behendigheid en het

belang van goed teamwork. Jeroen Brus is wat minder stellig. "Ik heb er altijd moeite mee gehad dammen en schaken als sport te zien, dan zou het vreemd zijn om te roepen dat gamen dat wel is."

Dat gamen hoe dan ook *serious business* is, blijkt als de heren een filmpje van de finale van 'hun' spel League of Legends laten zien. De wedstrijd gaat tussen twee teams van vijf. Elke speler zit achter een eigen scherm. Het bijzondere is dat de tien computers in het grootste stadion van Zuid-Korea staan. Nog aparter is dat alle 45.000 beschikbare kaarten binnen de kortste keren uitverkocht waren, en dat er online nog eens dik 30 miljoen mensen meekijken. De finale wordt uitgebreid voorbeschouwd door vijf experts die daar heel ernstig bij kijken. En twee kenners becommentariëren de wedstrijd zelf. "Naar deze gamefinale keken meer mensen dan naar de finale van de NBA (de hoogste basketbalcompetitie in Amerika, red.) van dat jaar", zegt Tijink.

De boodschap is duidelijk: gamen is booming. Ook op de Nijmeegse campus. "Wij studeren alle vier op de bètafaculteit, ik denk dat daar ongeveer 30 procent van de mannelijke studenten League of Legends speelt", zegt Hermsen. De mannen van Dorans (vernoemd naar een personage uit de game) richten zich ook op dit spel, en zijn wat fanatieker dan gemiddeld. Individueel horen de jongens op basis van hun prestaties bij de beste 5 procent van Europa.

Sceptisch

Fanatiek of niet, gamen kan natuurlijk ook zonder vereniging. Waarom is zo'n club er nu dan toch? "Een tijd geleden hebben wij met z'n vijven afgesproken om een team te vormen", legt Jeroen Brus uit. "We zouden de dinsdagavond vrijhouden om te trainen. Maar in de praktijk kwam daar niet veel van terecht. Toen kwam het idee om een officiële vereniging op te richten, waardoor het allemaal wat minder vrijblijvend wordt."

EN DAN?

Zo gezegd, zo gedaan. De studenten werden bestuurslid en toekomstig trainer van hun kersverse e-sportvereniging. Hun ideeën kwamen in een keurig beleidsplan. De volgende stap: aansluiting zoeken bij de Nijmeegse Studenten Sport Raad (NSSR). Dat ging iets minder vlot. “Wij waren aanvankelijk een beetje sceptisch”, geeft Kim-Nhat Pham toe. Hij is voorzitter van de NSSR. “We hadden onze twijfels of een gamevereniging wel binnen het karakter van een sportkoepel past.”

Nerds

Of gamen een sport is, laat Pham wijselijk in het midden. “Dat laten we over aan het NOC*NSF (de nationale sportkoepel, TvH), dat trouwens op dit moment bekijkt of de Nederlandse e-sportvereniging zich kan aansluiten. We hebben besloten de mannen van Dorans toe te laten als aspirant-lid omdat ze goed doordachte plannen hebben en er serieus werk van willen maken. Daarnaast willen wij uitstralen dat wij

een laagdrempelige koepel zijn. We zijn er voor iedereen die een goed plan heeft.”

De aspirant-vereniging heeft een jaar de tijd om zich als volwaardige vereniging te bewijzen. Een van de opgaves: zorgen dat minimaal 25 studenten lid worden. Dat moet kunnen lukken, gezien de hoeveelheid League of Legends-spelers op de universiteit.

Jeroen Brus: “Het is belangrijk dat gamers goed weten dat wij geen contactgestoorde nerds zijn. Wij gamen juist liever in gezelschap dan alleen.” Brus wijst nogmaals op het filmpje van de drukbezochte gamefinale in Zuid-Korea. De winnaars van het evenement (en van een miljoen dollar prijzengeld!) lopen juist het podium op. Dat gaat zacht gezegd nogal onhandig. Daarnaast wekken de knapen de indruk dat ze al een week of drie geen zonlicht meer hebben gezien. “Mensen denken dat alle gamers er zo uitzien, en zich zo gedragen. Maar wij zijn vijf doodnormale gasten die gewoon graag gamen.” *

LEAGUE OF LEGENDS

League of Legends (of LoL) is een gratis, online strategiespel. Maandelijks spelen 67 miljoen spelers de game en dat aantal groeit nog steeds. Het uitgangspunt van het spel is simpel. Het ene team (het spel kan zowel 3-tegen-3 als 5-tegen-5 gespeeld worden) moet de basis van het andere team vernietigen. Er worden met enige regelmaat grote LoL-toernooien gehouden. Op 26 februari is er eentje in het Huygensgebouw, georganiseerd door de studievereniging van Kunstmatige Intelligentie.

PUNT!

NIEUWS

Bestuurlijke agenda

Bij het thema 'plannen voor het nieuwe jaar' staat de bestuurlijke agenda op de rol van de Gezamenlijke Vergadering (GV). Die agenda omvat alle onderwerpen waar in 2015 iets aan gedaan wordt, waarover het college van bestuur (CvB) de medezeggenschap zal informeren of waarover instemming of advies gevraagd zal worden. Bij veel punten is aangegeven dat het college wil informeren, maar de GV gaat ervan uit dat er ook ruimte is voor bespreking. Een paar krenten uit de pap: begin 2015 komt de beleidsnota over ICT. Vervolgens volgt de inrichting van een nieuwe valorisatieorganisatie omtrent ICT. Medio 2015 wordt een nieuwe Leidraad besproken: wat verstaan we onder een organisatiewijziging en een reorganisatie? Medio 2015 ligt de rapportage van de werkgroep Cultuur op de Campus op tafel. Eind 2015 bespreken we voorstellen van de werkgroep Studeren op de Campus, met name over computerwerkplekken en UB.

Judicia

De komende (GV) staat een vernieuwde judiciumregeling op de agenda. Het college heeft door middel van een bindende richtlijn een besluit genomen dat de judicia uniformeert. Op veel faculteiten werd verschillend omgegaan met wanneer een student een judicium krijgt. Het CvB vindt dit een slechte zaak en wil dat met dit besluit tegengaan. Door het bindende karakter heeft de faculteit zelf geen zeggenschap meer over deze regeling. Het CvB heeft voorgesteld vanaf collegejaar 2015/2016 alleen het judicium cum laude toe te kennen wanneer een student een gemiddelde van hoger dan 8 heeft gehaald en maximaal een tentamenonderdeel heeft herkanst. De GV gaat de komende vergadering het gesprek met het CvB aan om het voorstel zoals het er nu ligt te verbeteren.

Positief advies investering Gymnasion

In de GV van 15 december heeft de GV een positief advies gegeven voor de verbouwing van het Gymnasion om het klaar te maken voor de verhuizing van de Faculteit der Managementwetenschappen. De GV is van mening dat de bouwplannen goed doordacht zijn en dat met onder andere de nieuwe vleugel de faculteit een waardig onderkomen krijgt. Wel wil zij dat er over deze verbouwingen goed wordt gecommuniceerd.

Ook de Facultaire Studentenraad van Managementwetenschappen is enthousiast: "We zitten bij de architect aan tafel en worden dus goed betrokken. Het wordt echt een fantastisch gebouw voor de studenten", aldus Ruud Penders, namens de FSR verantwoordelijk voor de verbouwing van het Gymnasion.

INTERVIEW

Iedere maand worden twee leden vanuit de Gezamenlijke Vergadering geïnterviewd. Wie zijn ze en wat doen ze? Deze maand: Edward van Aarle en Bas Romeijn

Edward van Aarle, OR-lid

Kan je jezelf kort introduceren? "Als docent, onderzoeker en hulpverlener werk ik in functies bij Pedagogische Wetenschappen en Onderwijskunde, probeer ik altijd te doen wat ik zeg, nadat ik bewust heb nagehouden wat er feitelijk (niet) aan de hand is, waarom dat (niet) zo is, wat ik daaraan (niet) zou kunnen of moeten doen en dat ik daarover steeds op zijn minst wat ga zeggen. Niets doen is daarbij a priori steeds net zo'n serieuze optie als iets doen, maar niets zeggen nooit en met anderen overleggen en samenwerken altijd. Kortom, de basis van al mijn activiteiten, ook die van mijn bestuurs- en beleidswerk, is het *scientist-practitioner-model*."

Met welk doel zit je in de ondernemingsraad? "Het academisch doceren cultiveren tot prettig blijven leren, zowel van student als docent, gebruikmakend van alle facetten van het *scientist-practitioner-model*. Dit betekent bijvoorbeeld pleiten voor het bewuster gebruik maken van onderwijspsychologisch onderbouwde leerprincipes voor feedbackverschaffing door docenten."

Welke wens heb je voor de Gezamenlijke Vergadering voor 2015? "Dat het uitblijven van de klad door moge gaan, net als het doorwerken aan kwaliteit, binding en duidelijkheid. In 2015 wil ik me vooral richten op feedbackverschaffing door docenten en het bevorderen van de studiekeuze door aspirant-studenten."

Wat zijn je persoonlijke voornemens voor 2015? "Rituele voornemens afraden, zoals ik mijn collega's op het laatste Kerstontbijt in rijmvorm voorhield. Het *scientist-practitioner-model* inbrengen in de Transitie Jeugdzorg en het Passend Onderwijs. Een goede vader blijven, een goede pleegvader worden, doorwandelen en positief-maar-niet-simplificerend blijven denken."

Bas Romeijn, USR-lid vanuit studentenfractie AKKU-raatd

Wie is Bas? "Een 20-jarige student psychologie. Ik ben al heel mijn studie actief in commissies en besturen, dit jaar ben ik actief in de USR namens AKKURaatd."

Edward (rechts) en Bas

Foto: Robert Appots

Wat wil je bereiken in de Universitaire Studentenraad in 2015? "Het is belangrijk dat studenten op deze universiteit krijgen waar ze voor komen. Kwalitatief hoogstaand onderwijs, goede faciliteiten en een bruisend studentenleven. Zelf ben ik extra betrokken bij financiële zaken, vanuit mijn achtergrond als oud-penningmeester, en gaat ook het actief studentenleven me erg aan het hart."

Wat vind je tot dusverre van jouw jaar in de USR? "In de USR zitten we met een groot team van veertien personen. Ik ben blij dat iedereen in de raad zo betrokken is bij de universiteit en dat we samen al veel bereikt hebben."

Wat wens je de Gezamenlijke Vergadering toe voor 2015? "Dat we dit jaar op verschillende fronten de discussie aangaan om de universiteit te blijven verbeteren. Gelukkig blijkt uit ervaring dat we met de OR en het College altijd constructieve gesprekken hebben en we vaak tot een overeenkomst kunnen komen."

Welke goede voornemens heb je zelf voor 2015? "Ik wil meer boeken lezen. Daarbij neem ik ook door het jaar heen dingen voor, dat hoeft van mij niet speciaal aan het begin van het jaar."

HOEVERDER NA CHARLIE HEBDO?

Veiligheidsdiensten, politie en strijdkrachten zijn in hoge staat van paraatheid sinds de aanslag op *Charlie Hebdo*. Maar wat kunnen wetenschappers doen? Vier Radboud-onderzoekers over de verantwoordelijkheid van de wetenschapper in een wereld in crisis. 'Kom achter die computer vandaan!'

Tekst: Paul van den Broek, Mathijs Noij en Martine Zuidweg

De profeet zou erom
| gen van 11 september. Ook nu moeten

'Oh merde, het is niet waar.'

Dreigingsniveau 3 is even wen

stberaden Frankrijk blijft kwetsbaar

'Charlie buigt niet, maar slaat met een factor 10 terug'

Psycholoog Jan Derksen:

'Kijk nou eens naar die jihadstrijder'

Psychologen kunnen bijdragen aan een beter begrip van jihadstrijders door diepte-interviews te houden voordat de strijders op oorlogspad gaan én als ze weer terugkomen, zegt klinisch psycholoog Jan Derksen. "We weten eigenlijk niet zo goed wat deze jongeren beweegt. We weten alleen dat ze geen perspectief hebben: niet op werk, niet op een woning of een partner." En het feit dat ze naar het front gaan, is een duidelijk symptoom dat er nog meer fout zit, zegt Derksen. Hij heeft in zijn nevenfunctie als rapporteur voor justitie en getuigedeskundige voor de rechtbank jongens voorbij zien komen met radicaalislamitische sympathieën. Zo adviseerde hij het Openbaar Ministerie over de leden van de Hofstadgroep, onder wie de latere moordenaar van Theo van Gogh. En hij weet inmiddels dat dit soort jongens doorgaans met harde hand is opgevoed en waarschijnlijk kampt met een verstoorde identiteit, maar hoe de innerlijke belevingswereld van IS-strijders precies in elkaar zit, is de moeite van het onderzoeken waard, zegt hij.

Psychologen zouden IS-strijders de hemd van het lijf moeten vragen, als het aan Derksen ligt. Doorzagen over hun

levensloop, de achtergrond van het ouderlijk gezin, hoe de bevalling is verlopen, hoe de vroegkinderlijke ontwikkeling is gegaan, hoe de hechtingsrelatie met moeder en vader is geweest, of er sprake is van jeugdtrauma's of een moeilijke puberteit.

"Als we beter de vinger kunnen leggen op wat mis is gegaan, kunnen we de ouders helpen anders met deze jongeren om te gaan. Ik denk dat ouders in de opvoeding veel steken hebben laten vallen, maar dat ze niet goed weten hoe het anders moet."

Daarbij: een beter beeld van het innerlijk van jihadstrijders kan de autoriteiten helpen deze jongeren goed op te vangen. Derksen: "Een paspoort afpakken is psychologisch natuurlijk een domme zet. Dan zetten ze zich nog meer schrap en hun identiteit is al zwak. Als je op basis van psychologisch onderzoek goed kunt inschatten hoe je ze moet bejegenen en moet begeleiden bij terugkomst, is de kans minder groot dat ze hier een kalasjnikov uit de kast halen en gaan schieten."

Waarom hijzelf zich nog niet heeft aangeboden als psycholoog-onderzoeker? "Tja, ik zou natuurlijk zelf contact kunnen opnemen met de autoriteiten. Het probleem is: die zitten daar waarschijnlijk niet op te wachten. Te vaak krijg je reacties als 'ja hoor, het ligt weer aan de opvoeding'. Dat is zo'n doodoener. Daarmee krijg je niets van de grond."

Jan Derksen is universitair hoofddocent Psychodiagnostiek aan de Radboud Universiteit en hoogleraar Psychodynamische psychotherapie aan de faculteit Psychologie en Opvoedkunde van de Vrije Universiteit Brussel.

Do

ASSO

Seve

rem

him

Sha

mir

ma

acti

doc

test

(pic

scio

expe

unli

T

him

tha

old

fam

voic

it wa

und

char

capa

"v

such

said

the

scie

'HOE MEER WIJ DEBATTEREN, HOE MEER WIJ DE ANDER BUITENSLUITEN'

Filosoof Cees Leijenhorst:

'Laat ze meedoen met

Het is bijna twee weken na woensdag 7 januari, de dag van de aanslag op de redactie van het satirische tijdschrift *Charlie Hebdo* te Parijs, als filosoof Cees Leijenhorst werkt aan een persartikel om de schokkende gebeurtenis van een wijsgerige duiding te voorzien. Dit soort activiteiten valt mooi samen met de toegenomen vraag aan de wetenschap om zich met de maatschappij te verbinden. "De eis van valorisatie die aan ons wetenschappers wordt gesteld, stimuleert de betrokkenheid bij actuele kwesties, en dat is prima."

Niet iedereen in filosofenland voelt de aandrang met opinies en duidingen naar buiten te komen, maar Leijenhorst ziet het anders. "Sommigen vinden dat de actualiteit empirie is en daarom geen taak voor de filosofie. Maar wie zo redeneert, maakt zich als wetenschapper immuun, en dan bedrijf je je vak zonder je nog om iets of iemand te bekommeren. Dat kan niet, zeker nu niet." Ook Leijen-

Socioloog Marcel Lubbers: **'Werken onze projecten wel?'**

Projecten die jongeren moeten behoeden voor radicalisering zijn er genoeg. Maar werken ze wel? Hoe doe je dat eigenlijk: jongeren behoeden voor radicalisering? "Dat is een vraag die je alleen kunt beantwoorden door te evalueren, te onderzoeken", zegt socioloog Marcel Lubbers, gespecialiseerd in integratievraagstukken.

Als er iets is waar Lubbers spijt van heeft, is het dat hij daar niet voldoende op gehamerd heeft. Toen de overheid in 2007 het actieplan tegen radicalisering in gang zette, schoten de jongerenprojecten als paddenstoelen uit de grond. Docenten kregen voorlichting over hoe zij radicalisering kunnen signaleren, debatten werden georganiseerd, Holocaust-slachtoffers deden hun verhaal voor de klas. "Bijna alle projecten zijn goedbedoeld, maar we weten onvoldoende wat werkt en wat niet", zegt Lubbers, die pleit voor veel meer onderzoek naar de effecten van dit soort initiatieven. Toekomstige projecten moeten opgezet worden met de kennis en kunde uit het verleden.

Waar je de wetenschap eveneens voor nodig hebt, zegt

Lubbers, is om inzicht te krijgen in het radicaliseringsproces van jongeren. "Waar het vaak mee begint, is het gevoel dat de maatschappij oneerlijk is, bijvoorbeeld door discriminatie." Bovendien, zo zegt Lubbers, heerst onder moslims nog steeds het gevoel dat zij er niet echt bij horen, tweederangsburgers zijn. Die maatschappelijke context is enorm belangrijk, betoogt Lubbers: het is een voedingsbodem voor radicalisering. "Wetenschappers hebben dat overigens vaak genoeg benadrukt. En het verklaart waarom er zo heftig gereageerd wordt op cartoons die de islam raken. Dat kan leiden tot geweld, zoals in Parijs."

Ja, *Charlie Hebdo* werd in de naam van Allah aangevallen. Maar nee, het zijn niet alleen moslims die radicaliseren. Wel ziet Lubbers normen en waarden binnen de islam die op gespannen voet staan met die in de westerse samenleving. Bijvoorbeeld op het vlak van seksuele vrijheden. "Maar dat ligt niet per se aan de islam, als wel aan hoe de islam geïnterpreteerd wordt." Lubbers wijst erop dat ook binnen het christendom radicale groepen bestaan, kijk maar naar de Verenigde Staten. Tegelijkertijd heeft een groep gematigde imams in Zuid-Afrika een moskee opgericht waar homoseksualiteit wordt geaccepteerd. "Je kunt radicalisering dus niet beschouwen als iets van moslims. Dat zou te simplistisch zijn."

Marcel Lubbers is universitair hoofddocent Sociologie.

België verijdelt aanslag op polit
Elke dag jihadda
Duitsers
islamdebat op stra

ons potje voetbal'

horst ziet het als hoofdtaak van de filosoof om oude concepten te duiden en toe te passen en nieuwe uit te denken, maar daarmee ontslaat hij zichzelf niet van de plicht om het grote publiek te informeren.

Er is volgens Leijenhorst wél een probleem met het debat. Want wie luistert? En wie doet er mee? Niet de Ahmeds in de samenleving. Leijenhorst gaat mee met de recente redenering van de befaamde Sloveense filosoof Žižek, die spreekt van een 'fatale relatie' tussen wij en zij aan de andere kant van de streep. "Hoe meer wij debatteren, hoe meer we de ander buitensluiten, want zij doen niet mee."

En juist het buitengesloten zijn is volgens hem de kern. "Die mensen zitten met grote rancune, en waarom? Omdat ze nooit eens mogen meedoen met ons potje voetbal. Op een gegeven moment word je dan heel boos."

Mensen laten meedoen betekent voor Leijenhorst onder meer dat je ze gaat opzoeken. Het goede voorbeeld geeft

zijn Rotterdamse collega Henk Oosterling: die vermoet zich niet met een zoveelste stuk voor de krant, die gaat de wijken in. "Die werkt in Rotterdam-Zuid met de Fatima's en Ahmeds waar wij alleen maar over schrijven. Dát is pas valorisatie." Ook zichzelf maant Leijenhorst regelmatig 'eens achter die computer vandaan te komen'. Maar ja, schrijven en nadenken is wel wat hij het beste kan. Een worsteling. Leijenhorst staat ver af van het marxisme, maar hij citeert graag een uitspraak van zijn grondlegger: 'De filosofen hebben de wereld tot dusver slechts geïnterpreteerd, nu komt het erop aan haar te veranderen'. "In die zin is Marx actueler dan ooit."

Cees Leijenhorst is universitair hoofddocent Geschiedenis van de filosofie en opleidingscoördinator.

Gewoon teg
machten
Soumission
is geen
Submission

IN DE MEDIA

“Stel, je wilt de PVV beledigen. Dan kun je dat misschien doen door de Nederlandse vlag te bespuwen en te verbranden. Maar je weet dan zeker dat er meer mensen dan alleen de PVV beledigd zijn, omdat de Nederlandse vlag niet alleen door PVV'ers gedeeld wordt, net zoals de profeet Mohammed ook niet alleen van belang is voor Al Qaida en de IS-beweging.”

Docent Islamstudies **Martijn de Koning** plaatst vraagtekens bij het publiceren van de omstreden cartoons van *Charlie Hebdo*. In *de Volkskrant*, 17 januari.

“(…)Ik heb moeite te geloven dat de woede om de afbeeldingen van de profeet haar kracht alleen uit religieuze bronnen put. We moeten ons afvragen welke die bronnen zijn en hier een dialoog over willen aangaan, zonder vooroordelen.”

Hoogleraar Fundamentele Filosofie **Philippe van Haute** denkt dat ook de kansarme positie van de terroristen aanleiding is voor aanslagen. Op *voxweb.nl*, 16 januari.

“Wellicht plaatsen we de slachtoffers van het bloedbad door Boko Haram, al dan niet bewust, buiten onze eigen groep en raakt het nieuws ons daardoor minder dan het nieuws uit Parijs. Onze empathie wordt wellicht groter als we ons bewust worden van de gelijkenissen: ook zij zijn gewone burgers die zich machteloos voelen tegenover extremistisch geweld.”

Hersenonderzoeker **Lieke Heil** zoekt een verklaring voor de geringe media-aandacht over de moordpartij in Nigeria. Op het blog *Donders Wonders*, 15 januari.

“Maar hoe vrij is de vrijheid van meningsuiting werkelijk? De vraag wordt relevant omdat er ook een ethische zorg is over de pijn die vrijheid van meningsuiting met zich meebrengt. Wie pragmatisch denkt, zal misschien zeggen dat de taak van de overheid er slechts uit bestaat om mensen (...) te beschermen tegen fysiek geweld. Tegen emotioneel geweld kan geen overheid haar onderdanen beschermen.”

Hoogleraar Filosofie van de Managementwetenschappen **René ten Bos** onderzoekt de nadelen van de vrijheid van meningsuiting. In *het Financieel Dagblad*, 12 januari.

“(…) Bijzonder is het wel, dat satire zo'n verbindend en verzoenend effect heeft. Want satire zoekt doorgaans juist de strijd en tweespalt op. Satire houdt van slijtstof waarmee brave en fatsoenlijke mensen belaagd kunnen worden. Satire moet niets van serieuze, rechtschapen en deugdzame mensen hebben. Satire stookt.”

Hoogleraar Filosofie **Jan Bransen** vond de steunbetuigingen aan *Charlie Hebdo* zowel hartverwarmend als verwarrend. Op *voxweb.nl*, 12 januari.

er laat
opjutte

communicatie.

Toen de klopp
Parijs bezig w
mijn huis in u

e durft
nog?

'Om 7.15
ging ik
open, om
7.20 was
alles weg'

Bestuurskundige Ira Helsloot:

'Aanslagen gebeuren nou eenmaal'

Het is een terugkerend ritueel. Zodra zich een incident, aanslag of ongeluk heeft voltrokken, klinkt al snel 'dit mag nooit meer gebeuren'. Het is voor politici en beleidsmakers bijzonder moeilijk deze lokroep te weerstaan, meent bestuurskundige Ira Helsloot. Onder de maatschappelijke druk stellen zij nieuwe veiligheidsmaatregelen voor. Zo ook nu, in de nasleep van de terroristische aanval op *Charlie Hebdo*.

De risico-regelreflex, zo noemt Helsloot het. "Niet zelden zijn het disproportionele, ondoordachte maatregelen. Of ze stonden al lang op het wensenlijstje van een bepaalde politicus of belangengroep. De reuring die ontstaat na de ramp wordt aangegrepen om de maatregelen erdoor te drukken." Neem de roep die nu klinkt om veiligheidsdiensten de vrije hand te geven. Persoonlijke data van al het vliegverkeer zouden verzameld moeten worden. De politie zou zwaarder bewapend moeten worden. Er moet meer blauw op straat. "De vraag die bij elke maatregel gesteld en beantwoord moet worden is: wat schiet je daarmee op en wat kost het? Helpt meer beveiliging bijvoorbeeld tegen terrorisme? Je kunt toch niet alle stations, pleinen en andere toeristische hotspots bewaken?" Maar een terroristische actie als die in Parijs, vergt die dan geen krachtige respons? Verlangt de samenleving dat niet van het openbaar bestuur? Helsloot: "Ik geloof daar niet in. Maar politici rechtvaardigen met dat argument wel hun handelen." Het wegnemen van de maatschappelijke onrust, dat is wat politici beogen met hun incidentenpolitiek. "Maar wat is maatschappelijke onrust? De stortvloed aan mediaberichten met koppen als 'heel Frankrijk in shock' en 'aanslag op de democratie' doen misschien vermoeden dat een maatschappelijke explosie dreigt. Maar er is hoogstens sprake van maatschappelijke commotie. Ja, er wordt over gepraat, maar dat is iets anders." Helsloot ziet het als zijn wetenschappelijke taak om haastige reacties van beleidsmakers tegen het licht te houden. "Met het onderzoek dat wij doen, hopen wij onzinnige maatregelen te voorkomen. Soms lukt dat, maar soms ook niet." Een relativerend geluid is hard nodig wanneer veiligheidsdeskundigen over elkaar heen buitelen met zogenaamde oplossingen, en dat is waar Helsloot voor wil zorgen. "Sommige dingen gebeuren nu eenmaal. Accepteer dat. Het geld dat we besparen door geen extra maatregelen door te voeren, kunnen we inzetten voor bestemmingen die hun waarde hebben bewezen, zoals preventieve jongerenprojecten, of een betere jeugdzorg. Dan weet je tenminste zeker dat het geld goed besteed is."

Ira Helsloot is hoogleraar Besturen van veiligheid.

COLUMN

STUDENT2015

Lieke von Berg, zesdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Pro-actief

Silvolde. Ik wrijf eens in mijn ogen. Sil-vol-de? Wat, waar? Na een paar klikken op Google Maps pak ik de telefoon en bel ik naar Bureau Extern, dat me zojuist mailde waar ik mijn stage als docent Nederlands mag lopen. Ik vertel ervan geschrokken te zijn dat ik hiervoor een twee uur durende reis moet ondernemen die eindigt met de route-aanwijzing '18 minuten lopen vanaf station Terborg'.

De eerste reactie die ik krijg is dat er nog nooit een student geweest is die dit niet gewoonweg accepteerde. Bovendien, ik zou vanuit Nijmegen kunnen meerijden met mijn stagebegeleider. Als docent moet je leiderschap tonen, zegt de studiehandleiding. Afhankelijk zitten zijn op een rijdersstoel lijkt me dan geen handige uitgangspositie. Maar welwillend besluit ik het te overwegen. Per slot van rekening heb ik in ieder geval een plek. Bureau Extern verricht knap werk. 2600 stageplaatsen per jaar regelen, dat is niet niks. Echt, lang leve Bureau Extern. Er is alleen iets aan de procedure wat fundamenteel niet klopt. Allereerst: dat je twee weken van tevoren hoort of er überhaupt een stageplaats voor je gevonden is. Ik heb mijn werk opgezegd, mijn lot in de handen van Bureau Extern gelegd, en word voor het blok gezet: vier uur op een dag reizen voor mijn stage, of...tja, niets. Ten tweede: je wordt behandeld als een scholier, in plaats van als een academicus die iets te bieden heeft als docent. Ik heb een master afgerond, ik heb de zeer weloverwogen stap genomen om leraar te worden, ik ben al maanden alles zorgvuldig aan het plannen zodat ik dit praktisch en financieel voor elkaar kan krijgen – en als ik volwassen wil overleggen over de stageplek, wordt me het gevoel gegeven dat ik een ondankbaar kind ben. Als docent moet je flexibel zijn, zegt de studiehandleiding. Maar er is een grens tussen flexibel zijn en jezelf in ongezonde bochten wringen. Silvolde ligt voor mij over die grens. Als docent moet je proactief zijn, zegt de studiehandleiding. Strookt dit met lijdzaam-passief je stageplek accepteren? Ik pak de telefoon weer. Vier dagen later zit ik in de lerarenkamer van mijn oude middelbare school, met een sleutel op zak en boeken voor klas 1 tot en met 6.

ZIJ DOEN HET IN 180 SECON-

Een presentatie geven, dat doen ze regelmatig. Maar in heel korte tijd je onderzoek uitleggen op een manier dat zelfs je buurvrouw het snapt, dat is andere koek. Toch wagen Geert Litjens, Annet Glas en Richard Kunert de sprong. Zij meldden zich aan voor de Radboud-voorrondes van Famelab, een presentatiewedstrijd waarbij je in drie minuten je onderzoek duidelijk moet maken. De vier besten mogen door naar de nationale finale. Oh ja, het gebruik van Powerpoint is strikt verboden.

**RICHARD
KUNERT (29)**
**'IK PRESENTEER
LIEVER DAN DAT
IK TONEELSPEEL'**

Richard Kunert (29), promovendus aan het Max Planck Instituut

"Ik herinner me wel hoe ik als vijfjarig jongetje voor het eerst op de planken stond, in het toneelstuk Little Shop of Horrors in het Stedelijk Theater in Halberstadt, Duitsland. Daar zijn video-opnames van. Die zijn heel schattig: mijn blik is supergeconcentreerd. Hoe ik me voelde, weet ik niet meer. Ik denk dat ik het leuk vond, omdat ik sindsdien vaker op het podium heb gestaan. Vanuit je buik praten en vooral met je hele lichaam presenteren neem ik dan ook mee vanuit het theater. Ik presenteer overigens liever dan dat ik toneelspeel. Eerst twijfelde ik of ik me zou opgeven voor Famelab. Ik heb het druk en zit in het laatste jaar van mijn promotietraject. Uiteindelijk haalde een vriend me over. Hij heeft zich ook aangemeld. Wat me aantrekt in Famelab is de kans om nieuwe dingen te weten te komen, contacten te leggen en – mocht ik verder komen dan de voorrondes – eventueel te reizen. Maar ik doe het vooral voor de lol. En om mensen te bereiken: onderzoek over hersenen is heel belangrijk en door Famelab kan ik laten zien wat het Max Planck Instituut doet op dat gebied.

Het wordt een uitdaging om mijn onderzoek helder uit te leggen in drie minuten. Het gaat over taal- en muziekverwerking in de hersenen en het punt dat ik wil maken, is dat muziek luisteren en een boek lezen dezelfde hersengebieden stimuleren. Geoefend heb ik nog niet. Ik ga mijn presentatie eerst voor de spiegel repeteren en daarna zijn mijn huisgenoten proefkonijn."

A portrait of Geert Litjens, a young man with dark hair, wearing a dark green corduroy shirt. He is standing against a blue background and has his hands raised in a gesture of explanation or emphasis. The text 'GEERT LITJENS (29): 'IK WIL DEEL UITMAKEN VAN HET DEBAT'' is overlaid on the left side of the image.

GEERT LITJENS
(29): 'IK WIL
DEEL UITMAKEN
VAN HET DEBAT'

Naam: Geert Litjens

Is: Promovendus bij het Radboudumc

"Alzheimer en kanker zijn ziektes waarbij je mensen hard achteruit ziet gaan. Ik wil iets doen voor deze mensen. Medicijnen ontwikkelen kan ik niet, ik ben een technicus. Maar met mijn onderzoek kan ik bepaalde aspecten van de zorg wel verbeteren. Zo kan ik toch nog iets bijdragen.

Mijn onderzoek gaat over computerprogramma's die zonder dokter prostaatcancer kunnen herkennen aan de hand van een MRI-scan. Nu moet de radioloog die scans een voor een bestuderen en dat kost veel tijd.

Mensen zijn vaak bang dat door het gebruik van computers de kwaliteit van de zorg achteruitgaat. Maar we gaan er juist op vooruit. Het doel van mijn studie is namelijk bevolkingsonderzoek naar prostaatcancer mogelijk maken. Dat kan alleen als we de radioloog ondersteunen met computeranalyses.

De interactie met het publiek tijdens de presentatie vind ik fijn. Door met anderen te praten over mijn onderzoek, krijg ik inspiratie. Vertellen over je onderzoek vind ik belangrijk. Wetenschappers zitten nog te vaak in een ivoren toren, terwijl ze juist midden in de samenleving moeten staan.

Bij ieder maatschappelijk debat halen mensen onderzoeken aan, maar de wetenschappers zelf komen niet aan het woord. Neem nou de film *An Inconvenient Truth*. De feiten in die film zijn gebaseerd op pure wetenschap, maar de presentatie is in handen van voormalig presidentskandidaat Al Gore. Een gemiste kans voor de onderzoekers, zij hadden ook zo'n film kunnen maken. Ik wil niet aan de zijlijn staan, ik wil deel uitmaken van het debat."

ANNET GLAS (23): 'ZODRA JE OMA DE KOFFIE BIJSCHENKT IS DE AANDACHT WEG'

Naam: Annet Glas

Student medische biologie, master Neuroscience

"Het is vrijdagmiddag half vier.

Iedereen zit onderuitgezakt en kijkt ongeïnteresseerd om zich heen.

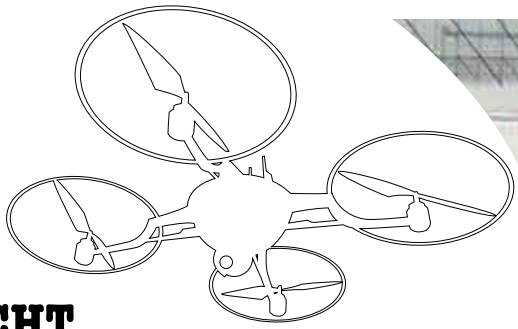
Aan mij de taak om voor mekaar te krijgen dat minstens een iemand rechtop gaat zitten. Dat ik bij diegene echt de radertjes zie draaien. Als dat lukt, ben ik tevreden.

Drie minuten om je onderzoek uit te leggen is niet veel, maar wel de maximale tijd die je in vergelijkbare situaties in het dagelijks leven

ervoor krijgt. Stel je zit op een verjaardag en je tante vraagt 'wat doe jij nu eigenlijk?' Dan heb je ook maar een paar minuten om daarover te vertellen, want zodra je oma de koffie bijschenkt is de aandacht weg.

Voor mijn onderzoek bestudeer ik de hersenen van muizen. Hun snorharen zijn gelinkt aan een bepaald gebied in het muizenbrein. Onze handen worden waarschijnlijk door een vergelijkbaar hersengebied aangestuurd. Docenten leren ons heel voorzichtig te zijn

met onze uitspraken. Het gevaar daarvan is dat je verzandt in een vaag verhaal. Jammer, want dan haken mensen af. Ik wil mensen juist graag informeren. Zenuwachtig ben ik niet. Voor mijn opleiding heb ik al zo vaak gepresenteerd, maar dan had ik een kwartier tot twintig minuten de tijd. Dat is nu anders: ik moet een korte en leuke presentatie geven, zonder de nuances van mijn onderzoek uit het oog te verliezen. Het wordt spannend of het lukt binnen de drie minuten te blijven."

DRONEVLUCHT

FOTOGRAAF GERARD VERSCHOOTEN BEKIJKT NIJMEGEN VAN BOVEN. VOX LEGT UIT WAT HIJ ZIET.

Meer dan 17 miljoen mensen zagen hoe hij zijn drone redde, vertelde Zwier Spanjer (26) deze maand in De Wereld Draait Door. De Amsterdammer zette een filmpje op YouTube. Daarop is te zien hoe hij een sloot induikt om zijn nieuwe speledingetje te redden van de verdrinkingsdood. Onze Nijmeegse drone-fotograaf is gelukkig wat handiger met zijn camera. Op de eerste sneeuwdag van 2015 liet hij zijn drone boven de maagdelijk witte sportvelden op de campus vliegen.

'Ik geloof in
vasthouden

Max Derks was ruim 25 jaar directeur van de Stichting Studentenhuisvesting (SSHN). Hij zag 2.750 nieuwe wooneenheden verrijzen en één balkon omlaag komen.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto's: Erik van 't Hullenaar

Zijn eerste kamer lag in een Groningse studentenflat, een soort Hoogeveltd. Met zestien mannen deelde hij een gang. Vier douches, één keuken. Voor de student bedrijfseconomie uit Arnhem was het in 1969 een ideale woonplek. In het hoge Noorden kende hij niemand, op de gang maakte hij zijn eerste vrienden. “Kwam je met je dronken kop 's nachts thuis, dan was er altijd wel iemand om je verhalen mee te delen.”

Sommige van de mannen van toen ziet hij nog steeds. “Ik had de jaren op die flat voor geen goud willen missen”, vertelt de Max Derks (65) van nu. Inmiddels woont hij met zijn vrouw Jouk in een vrijstaand huis in Malden. In de keuken die in niets lijkt op een gezamenlijke keuken in een studentencomplex, maakt hij cappuccino. Zoals altijd ziet hij er onberispelijk uit. Overhemd, jasje, modieuze bril. Hij verontschuldigt zich voor de lampen boven de houten eettafel die ongezellig fel branden. “Daar moet ik nog eens een dimmer tussen zetten.”

Als baas van de SSHN was Max Derks bepalend voor de stad Nijmegen. Menig ‘hoekje’ werd door hem en zijn collega's ingericht. In ruim 25 jaar bouwde de studentenhuisvesting 2.750 nieuwe wooneenheden. Derks zag de behoeftes van de student veranderen. ‘Lekker alles voor mezelf’, werd het nieuwe adagium. De SSHN kon niet anders dan erop inspelen.

Is de student van nu verwend?

“De maatschappij is individualistischer geworden. Studenten zijn minder maatschappelijk betrokken, meer gericht op hun studie en op zichzelf. Daar kun je oordelen over hebben, maar de klant bepaalt.”

Er zijn ontzettend veel kamers bijgekomen in de jaren dat u directeur was van de SSHN.

“We hebben een tijdje stilgestaan toen er sprake was van een dip in het aantal studenten. Maar vanaf 2000 zijn de aantallen alleen maar toegenomen. Het college van bestuur zette druk. De wachttijden waren te lang, de universiteit was bang voor haar concurrentiepositie. We hadden geluk dat het college net bezig was met de herinrichting van de campus. Er moest meer leven komen.

dhheid'

'MET DE VUIST OP TAFEL SLAAN IS NOOIT EEN GOED ARGUMENT'

Architect Ashok Bhalotra was ingehuurd om een plan te maken. Ik zie hem nog schetsen in zijn kantoor in Rotterdam: een complex in de vorm van een halve maan naast de bèta-faculteit. Hij wilde er 400 uniek vormgegeven eenheden in, maar dat vonden wij uit praktisch en kosten-oogpunt niet handig. De halve maan – prachtig idee! – is er wel gekomen, met 411 nagenoeg gelijkvormige zelfstandige eenheden. De universiteit wilde er een guesthouse bij, dus dat hebben we ernaast gezet.”

In Sterrenbosch mogen geen HAN-studenten wonen. Dat leidde tot verontwaardiging bij de hogeschool. Waarom heeft u daarmee ingestemd?

“De universiteit was erg genereus. We kregen de grond tegen heel schappelijke voorwaarden ter beschikking. Ik vond dat exclusiviteitsbeding niet nodig, 73 procent van onze huurders is toch al student aan de Radboud Universiteit. Maar ik wilde een gebaar maken als dank voor die grond. Dus hebben we het verzoek gehonoreerd.”

Sinds 2006 moeten studenten binnen negen maanden na afstuderen hun kamer verlaten. In Nijmegen is al jaren een tekort aan starterswoningen. Waarom springt de SSHN niet in dat gat?

“Wij hebben altijd vastgehouden aan onze missie: ‘Wij

staan voor voldoende, goede en betaalbare wooneenheden voor studerende jongeren.’ Daar hebben we de afgelopen jaren onze handen meer dan vol aan gehad, zeker ook in financieel opzicht. Een deel van de nieuwbouw is daarom gerealiseerd met collega-corporaties als medefinancier. De huisvesting van starters valt binnen het werkdomein van de reguliere corporaties in Nijmegen. Als SSHN blijven we wel aandringen bij de gemeente. Rondom het station komen panden vrij: het belastingkantoor, het UWV-gebouw. Kijk dáárnaar. Starters wonen graag in de stad, vlakbij het ov. Wij zeggen: geef ons type huurders voorrang op dit segment van de woningmarkt. Het is zonde als hoogopgeleide jongeren Nijmegen verlaten. Ik zeg er wel meteen bij: wil je ze binnen de stadsgrenzen houden, dan moet je ook zorgen voor werk.”

U lijkt altijd zo beheerst. Vriendelijk. Slaat u wel eens met de vuist op tafel?

“Met de vuist op tafel slaan is nooit een goed argument. Ik kán functioneel boos zijn, maar ik geloof in goede argumenten en vasthoudendheid. De zaak op scherp stellen en geforceerd op groen licht afstevenden werken niet.”

U moet een koning zijn in geduld betrachten.

“Volhouden loont. Kijk naar de TPG-locatie, de plek naast het station waar vroeger het postkantoor stond. Sinds 2002 zijn we daar mee bezig geweest. Tal van varianten kwamen voorbij. Doornroosje was altijd in beeld maar daar was lange tijd niet genoeg geld voor. Het was een ontzettend moeizaam proces. Dan kom je af en toe knap chagrijnig thuis. Dan moet je geduld hebben, onder het motto ‘rekken, strekken en erbij blijven’. Opgeven doe ik niet gauw, uiteindelijk gaat het om het resultaat. Als ik nu door de stad fiets, langs Talia (nieuw SSHN-complex boven Doornroosje, AH), Sterrenbosch (op de campus, AH) en de Gouverneur (naast station Heyendaal, AH) geeft me dat heel veel voldoening.”

De Gouverneur was ook niet bepaald een eitje.

“Nee. Ook voor die plek, waar vroeger de ijsbaan stond, zijn weet ik hoeveel plannen geweest. Het ROC wilde iets doen, wij vonden het een geweldige locatie voor studenteneenheden. Voormalig wethouder Depla zei: ‘Als jullie daar iets willen, moet je er samen uit komen.’ Uiteindelijk zijn we uitgekomen op twee verschillende gebouwen: een voor de school en een voor ons. Om voldoende eenheden

Max als
negenjarig
jongetje

liefhebber van reizen

CURRICULUM

NAAM Max Derks
GEBOREN 13 november 1949,
Arnhem
OPLEIDING Bedrijfseconomie,
Rijksuniversiteit Groningen

FUNCTIE Directeur SSHN (vanaf
1987 adjunct, sinds 1989 directeur)
OVERIG Voorzitter vrijwilligers-
organisatie Hulpdienst Nijmegen,
Bestuurslid Lokale Omroep

als student

gemeente Heumen en Mook en
Middelaar
Getrouwd, drie kinderen, twee
kleinkinderen (derde op komst)

te kunnen bouwen, moesten we elf verdiepingen de hoogte in. Toen kwam er consternatie in de buurt. De mensen aan de overkant van het spoor waren gefrustreerd, want die hadden net de nieuwbouw van de HAN in hun achtertuin gekregen, daar viel niets tegen te doen. Over ons gebouw konden ze nog wat zeggen, dus ze maakten bezwaar.”

Ze kregen geen gelijk.

“De advocaat diende het bezwaar een dag te laat in. (Max Derks schiet in de lach.) Echt waar! Sneu voor die mensen, maar we hebben die avond wel een flesje wijn open getrokken. Anders hadden de bewoners de zaak denk ik ook niet gewonnen, maar dan ben je zo een jaar verder.”

In Nijmegen-West kreeg u ook te maken met lastige bewoners.
“We wilden bouwen in het Waterkwartier. De samenstelling van de wijk is daar wat anders (Derks bedoelt ‘volks’, maar zal zo’n kwalificatie nooit in de mond nemen, AH). De stemming bij de informatie-avond in het wijkcentrum

was niet bepaald geweldig. Studenten zouden troep maken, herrie veroorzaken, gedoe geven. Toen hebben we gezegd: ‘Komt u zelf eens kijken.’ We hebben een busje geregeld en hebben een man of zeven uit het Waterkwartier mee naar Hoogevelde genomen.”

Had u de studenten geïnstrueerd? Een schoonmaakploeg laten komen?

“Nee, het was niet geregisseerd. Het beeld van de wijkbewoners klopte echt niet. We krijgen nooit klachten over geluid. Of nou ja, bijna nooit. (Schalks lachje om de lippen van Derks). Dat bezoekje aan Hoogevelde was ontwapenend. De buurtbewoners keken hoe de studenten aan het koken waren. Concludeerden dat het eigenlijk heel leuke jongens en meiden waren. Opeens hadden we zeven ambassadeurs in het Waterkwartier. Het complex Orion is er gekomen en zo’n bustochtje met wijkbewoners hebben we bij volgende nieuwbouwplannen ook georganiseerd.”

Welk complex is uw favoriet?

“Het voormalige klooster Mariënbosch wordt heel erg mooi. Maar als ik mensen rondleid langs onze complexen heb ik één favoriete plek: de ruimte bovenin de Gouverneur die uitloopt in een glazen punt. Vanaf dat balkon kun je 275 graden om je heen kijken. Je ziet bijna heel Nijmegen. Eigenlijk moet er een clause in het huurcontract van die kamer komen dat ik af en toe mag komen kijken.”

In 2009 stortte een balkon vol feestende studenten in.

Een dieptepunt.

“Vreselijk. Ik stond net op het punt naar het Oerolfestival af te reizen toen mijn telefoon ging: ‘Kom snel.’ Aan de Griftdijk was een afscheidsfeest. Buitenlandse studenten waren met zestig man op een balkon gaan dansen. Toen kwam dat balkon naar beneden. We hebben zó veel geluk gehad dat er niemand onder stond; die was dood geweest. Ik kwam om half acht ’s ochtends in Lent aan en kreeg meteen een microfoon onder mijn neus gedrukt van een journalist. ‘Wiens schuld is dit?’ Ik heb gezegd dat dat op dat moment niet relevant was. We moesten zorgen dat de studenten in het ziekenhuis kwamen, dat hun ouders geïnformeerd werden. Ik ben niet iemand die in paniek raakt, maar de adrenaline giert op zo’n moment natuurlijk door je lijf. We hebben de balkons direct laten verstevigen en er instructies bij gegeven: niet meer dan zestien personen op een balkon. Uiteindelijk vielen de verwondingen nog mee: twee mensen met een versplinterde hiel. Erg genoeg, maar het had veel erger kunnen aflopen.”

Wat gaat u doen als u met pensioen bent?

“Ik zal veel meer thuis zijn natuurlijk. Al 35 jaar wonen we in Malden. Ik vind het leuk te weten wat hier speelt. Ben lid van de fietsvereniging, de tennisvereniging en van het bestuur dat een lokale omroep van de grond wil krijgen. Met een aantal Nijmegenaren ga ik een trekking in Nepal doen. Bij de SSHN trek ik me echt terug. Het ergste wat je als vertrekkend directeur kunt doen, is je opvolger voor de voeten lopen.” *

NIEUWBOUW-COMPLEXEN SSHN VANAF 2000:

Griftdijk

(tijdelijke woningen, met name voor internationale studenten), 220 kamers, 2004

Sterrenbosch

universiteitscampus, 411 zelfstandige een- en tweepersoonseenheden, 2007

Gouverneur

naast station Heyendaal, 195 zelfstandige een- en tweepersoonseenheden, 2009

Orion

Waterkwartier, 231 zelfstandige een- en tweepersoonseenheden, 2012

Leeuwenstein

Vlietstraat, 150 zelfstandige een- en tweepersoonseenheden, 2014

Talia

Stationsplein, 347 kamers in groeps-woningen, 2014

Mariënbosch

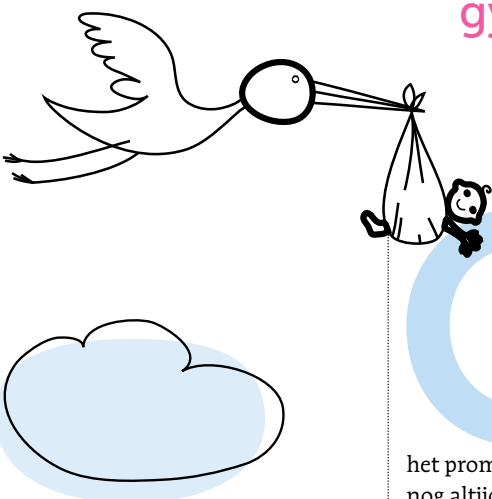
Groesbeekseweg, 349 zelfstandige en onzelfstandige eenpersoonseenheden, 2015 (op te leveren in april)

De laatste 10 jaar realiseerde de SSHN bovendien 950 gemeubelde eenheden voor tijdelijke, buitenlandse studenten, waarvan 134 in Arnhem.

MEVROUW DE DOKTER ZORGT VOOR DE KIDS

Vrouwelijke geneeskundestudenten kiezen typische vrouwenspecialismen. Ze worden huisarts of gynaecoloog. En dat terwijl ze in het eerste jaar nog denken aan chirurgie. Waar gaat het mis?

Tekst: Jolene Meijerink en Martine Zuidweg / Beeld: Foto HH/Corbis, illustratie iStock

Geneeskunde verwelkomt al jaren meer vrouwelijke dan mannelijke studenten. Dan zou je verwachten dat er iets verandert in de beroepsgroep: vrouwen die de machocultuur binnen een specialisme als cardiologie weten om te vormen. Zo iets. Nee dus, blijkt uit

het promotieonderzoek van Marget Alers. Vrouwen kiezen nog altijd de beroepen waarin vrouwelijke dokters zijn oververtegenwoordigd, zoals huisarts en kinderarts. Ze laten de typische mannesspecialismen, waaronder neurologie en chirurgie, links liggen.

Frappant is dat ze in het eerste studiejaar een vak als chirurgie wél nog zien zitten. Net zoals eerstejaars mannen zichzelf best op de afdeling kindergeneeskunde zien rondlopen. Beide seksen beweren in hun eerste studiejaar ook nog dat ze het belangrijk vinden om de zorg voor hun kroost later eerlijk te verdelen.

Alers vroeg zeshonderd geneeskundestudenten naar hun loopbaanperspectief, een keer in hun eerste studiejaar en nog een keer in hun derde.

In het derde jaar blijken de studenten een andere blik op de wereld te hebben gekregen. Zowel mannen als vrouwen vinden dan dat de zorgtaken straks bij de vrouw moeten liggen. Het aantal vrouwen dat fulltime wil gaan werken, is na drie jaar geneeskundestudie behoorlijk

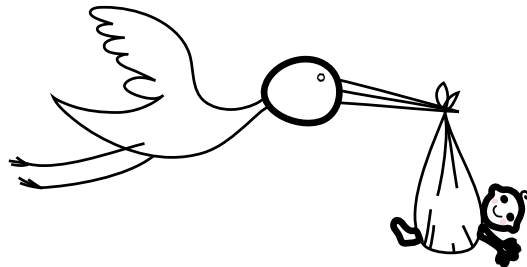
gedaald. In het eerste jaar is de helft van de vrouwen nog van plan om later fulltime aan de slag te gaan, in hun derde studiejaar is dat nog maar 30 procent. Van de mannelijke derdejaars wil 90 procent later een fulltime baan (tegenover 80 procent van de mannelijke eerstejaars). Ze vinden carrièrekansen en een goed salaris belangrijker dan vrouwen.

Stereotype

Alers benaderde nog een andere groep studenten voor haar onderzoek: een kleine duizend zesdejaars, net klaar met de co-schappen. Zowel mannen als vrouwen zeggen dan hun specialisatie te hebben gekozen omwille van de inhoud van het vak. Maar de onderzoeksresultaten van Alers laten zien dat vrouwen hierbij sterk rekening houden met de kinderen die in het verschiet liggen. Ze kiezen namelijk consequent voor de parttimebanen in de medische zorg. Alers: "Dan zeggen ze dat ze voor oogheelkunde kiezen omdat ze het vak zo mooi vinden. Ik denk dat ze niet snel zullen toegeven dat de aantrekkelijke werktijden van oogartsen de doorslag gaven." Zeker als vrouwen hun partner van dat moment ambitieus inschatten, zijn ze zelf geneigd een stereotype keuze te maken.

Tijdens het gesprek windt Alers zich af en toe zichtbaar op. De resultaten van haar onderzoek grijpen haar aan. Zelf had ze nooit gedacht dat de sekseverschillen in carrièrevoorkeuren zo groot zouden zijn. Ze gooit haar

'JE MOET NIET TOELATEN DAT CHIRURGIE EEN MANNEN-CLUBJE WORDT'

armen in de lucht. "Hoe kan dit nou toch? Hoe kan dit nog een thema zijn in deze tijd? In de jaren zeventig had je allerlei studies over ongelijkheid tussen man en vrouw en de invloed daarvan op de loopbaankeuze van vrouwen. En nog steeds is het een ding! Het verbaast me enorm dat studenten de traditionele man-vrouwverdeling van zorgtaken en werk als vanzelfsprekend ervaren."

Niet dat Nederland nou heel erg afwijkt van omringende landen. Sekseverschillen in specialisatievoorkeuren komen overal voor. Wereldwijd kiezen mannen vaker voor chirurgie en neurologie en vrouwen voor huisartsgeneeskunde en gynaecologie. Maar dat het ook anders kan, bewijst Zweden, het land waarmee Alers haar onderzoeksresultaten heeft vergeleken. Of het nu mannen of vrouwen zijn, in Zweden kiezen geneeskundestudenten in gelijke mate voor fulltime werken. "In dat land zie je ook geen typische mannen- of vrouwenspecialisaties, hetgeen bewijst dat niet alleen sekse, maar ook cultuur invloed heeft op de specialisatiekeuzes van studenten. Dat de vrouw voor de kinderen zorgt en de man geld in het laatje brengt, zit kennelijk in de Nederlandse cultuur ingebakken."

Het verbaast haar overigens niets dat Zweden zo'n ander beeld laat zien. "In Nederland zien we kinderopvang als een manier om vrouwen de mogelijkheid te geven om te werken, in Zweden zien ze het als verrijking van het kind. De faciliteiten zijn uitstekend - neem alleen al de warme maaltijden voor de kinderen - en het personeel is zo goed opgeleid, dat je je kind tekort doet door het niet naar de opvang te sturen."

Slagroomtoetje

En nu? Nu we weten dat studenten al vroeg een keuze maken voor een specialisatie, moeten we daar ook eerder op inspelen, vindt Alers. Kennelijk weet de opleiding het stereotype rollenpatroon op dit moment niet te doorbreken. Integendeel. Alers zou daarom graag zien dat studen-

MACHO'S IN DE CARDIOLOGIE

'Je moet het vakgebied kiezen waar je passie naar uitgaat'

Hoogleraar Cardiologie Angela Maas hoort het haar vrouwelijke studenten regelmatig vertellen: dat ze geen cardioloog willen worden omdat ze denken dat dat niet te combineren is met een gezin. "Wat ik dan antwoord? Dan zeg ik: alles is te organiseren." Maas, moeder van twee inmiddels volwassen kinderen, heeft jarenlang twee oppasmoeders aan huis gehad. "Mijn vak is heel goed te combineren met een gezin. Het is een kwestie van de boel op

je werk en thuis strak organiseren." Zelf heeft ze tijdens haar studie ook wel gedacht aan het vak van huisarts, omdat dat qua werktijden nou eenmaal makkelijk is te combineren met de zorg voor kinderen. Ze hoefde alleen maar in haar vaders voetsporen te treden, kon zelfs zijn praktijk overnemen. Uiteindelijk vond ze cardiologie toch leuker. "Ik ben er gewoon ingestapt. Ik dacht: ik zie wel hoe ik dat combineer met thuis." Geen moment heeft ze er spijt van gehad.

Ze raadt studenten dan ook aan hun hart te volgen bij de keuze van hun specialisatie. "Je moet het vakgebied kiezen waar je passie naar uitgaat." Maas is zich tegelijkertijd bewust van 'de heersende machocultuur' in haar eigen vakgebied, de cardiologie. "Studenten zien natuurlijk ook dat er binnen mijn vakgebied enorme stereotypen rondlopen. Cardiologen stralen het soms ook uit naar vrouwelijke studenten: 'Meisje, begin hier maar niet aan'. Dat schrikt af. Je wilt

natuurlijk liever werken in een omgeving waarin je je thuis voelt." De hoogleraar zou graag zien dat haar specialisme zich meer zou openstellen voor vrouwelijke artsen. Want dat vrouwelijke studenten meer rolmodellen nodig hebben, staat volgens haar buiten kijf. Aan de andere kant moeten vrouwen ook de ambitie hebben om hogerop te komen, investeren in tijd en geld. "Als vrouwen daartoe niet bereid zijn, zullen wij allemaal onderknuppels blijven."

PARTTIME-CULTUUR

Dat geneeskundestudenten zulke stereotype beroepskeuzes maken, komt voor Toine Lagro, hoogleraar Vrouwenstudies medische wetenschappen en begeleider van het onderzoek, niet uit de lucht vallen. Een specialisme als huisarts-geneeskunde leidt nu eenmaal op tot een beroep dat je gemakkelijker in parttime dienstverband kunt doen dan pakweg cardiologie of chirurgie. Niet zozeer omdat de aard van de vakgebieden zo anders is, maar omdat de werkcultuur verschilt. "In sommige specialismen, zoals cardiologie en chirurgie, is veel duidelijker een cultuur van hard werken, veel uren maken, minder accent op reflectie en een leven buiten het werk. Dat bepaalt de sfeer en ook de toegankelijkheid."

Geneeskundestudenten zijn niet anders dan andere studenten, zegt Lagro, en vrouwen zijn in Nederland nu eenmaal geneigd te gaan voor een parttime baan. "Kijk maar eens naar de verdeling in arbeid en zorg van de ouders van onze studenten. Het merendeel heeft een moeder die parttime werkt en een vader die fulltimer is." Het plaatje dat promovendus Marget Alers schetst is heel Nederlands, zegt Lagro. "Nederland is een topland wat betreft parttime werken. Er zijn weliswaar veel vrouwen die werken, maar driekwart werkt parttime." En de voorwaarden zijn er ook naar, vindt ze. Ze verwijst naar de kinderopvang en de regelingen rondom zwangerschapsverlof, die niet zo goed zijn als in

Zweden, waar Alers haar onderzoeksresultaten mee vergelijkt.

Lagro hoopt dat de herziening van het medisch onderwijs, gepland voor komend studiejaar, uitkomst biedt. Dat de stageplekken straks een cultuur laten zien waarin ook mannen parttime werken en vrouwen fulltime. Dat de coaches die studenten straks krijgen, regelmatig samen met hun pupil stilstaan bij te maken keuzes in een loopbaan. En dat de coaches zelf ook een rolmodel kunnen zijn. "Ik hoop dat de coach die ook cardioloog is, laat zien dat zijn beroep heel goed in vier dagen is te doen. En dat de coach-huisarts haar beroep fulltime uitoefent."

Foto: Erik van 't Hullenaar

'Nederland is een topland wat betreft parttime werken. Er zijn weliswaar veel vrouwen die werken, maar driekwart werkt parttime'

ten intensiever worden begeleid als het gaat om hun beroepskeuze. "Loopbaanoriëntatie is nu het slagroomtoetje aan het einde van de studie. Dat moet anders."

Alers wijst ook naar de beroepsgroep, die de seksverschillen serieus moet nemen, wat haar betreft. "Uit vergelijkende studies blijkt dat juist bij groepen waarin vrouwen een heel groot aandeel vormen, het tij moeilijk is te keren. In zo'n omgeving kiest geen enkele man meer voor een 'vrouwenspecialisme' en zie je dat vrouwen daar zelfs een nog grotere voorkeur voor hebben."

Begin met het mogelijk maken van parttime werken in iedere specialisatie, is het advies van Alers. "Je moet niet toelaten dat chirurgie een 'mannenclubje' wordt en kindergeneeskunde een vrouwenclub. Dat is op de lange termijn ook nadelig voor patiënten."

Maar de belangrijkste voortrekkersrol is toch voor vrouwen weggelegd, vindt de promovenda. "Mannen herkennen het probleem misschien wel, maar hebben er geen voordeel bij om de status quo te veranderen. Het zijn toch echt de vrouwen die moeten laten zien dat zij net zo goed aan de slag kunnen als chirurg." *

Marget Alers (1968) promoveerde 20 januari op haar proefschrift *Specialty Preferences of Medical Students: Gender and Work-life Balance*. Ze promoveerde bij Vrouwenstudies medische wetenschappen en Eerstelijns-geneeskunde Radboudumc.

KIJK OP VOXWEB.NL
VOOR REACTIES VAN
GENEESKUNDESTUDENTEN

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent en onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Basisbeurs

Ik kan me nog heel goed het financiële gedoe voor de geest halen uit de tijd dat ik, alweer allejezuslang geleden, ging studeren. Zware gesprekken met mijn ouders, die bepaald niet uit academische kringen kwamen en wellicht daardoor de noodzaak van een forse geldelijke bijdrage niet zo zagen zitten. Want elke cent die ze aan mij zouden geven, ging ten koste van mijn nog thuiswonende zus – die weliswaar al werkte en vrijwel haar hele inkomen overhield waardoor ik niet erg onder de indruk was van de argumentatie, maar dat maakte voor de einduitslag weinig uit. Van de ouderbijdrage, dat was wel duidelijk, zou ik het nooit redden, en een beurs zat er niet in. Lenen moest ik, en werken. Gelukkig was het lenen renteloos, zodat de schuld in ieder geval binnen de perken zou blijven. Meer moeite had ik met het werken, maar dat had vooral te maken met mijn werkgever: Vroom & Dreesman. Eerst stond ik donderdagavond en zaterdag softijs te tappen en daar was weinig mis mee, tot ik op een iets te modieuze moment bedacht een oorbel te nemen (tja, politicologiestudent in de jaren tachtig). Op dat moment werd ik verbannen uit publieksfuncties en verdiende ik mijn centjes zuur in de spoelkeuken van La Place. Geen feestje, kan ik u vertellen.

Groot was mijn opluchting dan ook toen de basisbeurs werd ingevoerd. Natuurlijk was dat ook te weinig om van te leven, maar met de ouderlijke bijdrage en een kleine aanvullende (nog steeds renteloze) lening ging het net. Pro forma demonstreerde ik lekker mee tegen Deetman (zoals gezegd, ik studeerde politicologie in de jaren tachtig, dus dat was verplicht), maar eigenlijk was ik de goede man intens dankbaar. Tot hij de ov-kaart invoerde natuurlijk, waar ik niks aan had (ik had een auto) maar die mij wel een bak geld kostte.

Ach ja, de basisbeurs. Het ding is natuurlijk eigenlijk allang ter ziele. Aangetast door tempobeurs en prestatiebeurs, en telkens weer achtergebleven bij de inflatie. En nu helemaal wegbezuinigd en vervangen door een leenstelsel. Ik zal je missen, basisbeurs, zeker als mijn kinderen gaan studeren!

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LUISTEREN

ROBIN OOSTRUM (25), STUDENT INFORMATICA, DJ IN DOORNROOSJE EN FREELANCE POPJOURNALIST

THE KEVIN COSTNERS

22 februari, Besiendershuis
Optreden in het kader van tien jaar 3voor12

LAMBCHOP

4 februari, Doornroosje
Met ook nog The Decem-berists en Spain, is februari in Roosje de maand van de langzame, duistere folk. Voorprogramma van Lambchop is mijn persoonlijke favoriet: singer-songwriter Adrian Crowley. 16 euro. 20.30 uur.

YANN TIERSEN

17 februari, De Vereniging
Hoe vaak ik al dat ene nummer uit Amélie langs heb horen komen op de stationspiano! Voor het echte werk komt de Franse componist-pianist nu zelf naar Nijmegen. 25 euro. 20.15 uur.

Van Kaf en Koren tot het Valkhof Festival, van Radboud Rocks tot een willekeurige clubavond in Merleyn: grote kans dat je *the day after* een verslag ziet langskomen van 3voor12 Gelderland. De Gelderse poot van VPRO's platform voor popmuziek bestaat tien jaar. En heeft een studentikoos tintje, aldus hoofdredactrice Aukje Verstegen en oud-lid Timo Pisart.

Tekst: Robin Oostrum / Foto: The Kevin Costners

3voor12 Gelderland zag tien jaar geleden het levenslicht. De club, die volledig uit vrijwilligers bestaat en grotendeels vanuit Nijmegen wordt gerund, is een lokale afdeling van het landelijke VPRO-platform voor alternatieve muziek. Eerste hoofdredacteur was Alex van der Hulst, destijds pas afgestudeerd aan de Radboud Universiteit en inmiddels een bekende muziekjournalist. Tegenwoordig bestaat de club uit meer dan 50 enthousiaste vrijwilligers, met in hun midden veel studenten. Ook Timo Pisart begon zo: tijdens zijn studie psychologie was hij actief binnen de lokale afdeling. Met succes, want tegenwoordig werkt hij – na een stage – voor de landelijke 3voor12 en 3fm.

Die stage en de daaruit voortvloeiende baan dankt hij mede aan 3voor12 Gelderland, stelt Timo: “Het was een

**AL TIEN JAAR
HET IDEE DAT
JE ERBIJ WAS**

uitstekende leerschool, ook los van de schrijvering. Ik proefde voor het eerst van de wonderde wereld van de muziekindustrie, sprak met organisatoren, programmeurs, boekers en geluidsmensen. Bovendien ontmoette ik heel veel inspirerende en gelijkgestemde mensen die net zo veel van muziek houden als ik."

Huidig hoofdredactrice Aukje Verstegen sluit zich daarbij aan: "Voor studenten is 3voor12 Gelderland een leuke leerplek om je verder te ontplooien. Denk niet alleen aan de schrijvering die je opdoet, maar ook aan alle mensen die je ontmoet binnen de scene." Dat 3voor12 na tien jaar nog springlevend is, komt volgens Aukje mede door de opkomst van sociale media en de toegenomen mogelijkheden om videobeelden, publieksreacties en dergelijke in artikelen te verwerken. "Mensen worden steeds mondiger, bijna iedereen heeft

een mening. Wij voegen daar een objectievere blik aan toe, om zo mensen die het concert gemist hebben het idee te geven dat ze er toch bij waren."

Natuurlijk is zo'n jubileumjaar reden voor een feestje. Binnenkort organiseert 3voor12 Gelderland in het prachtige Besiendershuis aan de Waalkade een bijzonder optreden van The Kevin Costners: niet toevallig de eerste band die tien jaar geleden werd gerecenseerd. De andere plannen blijven nog even geheim. In de tussentijd blijft de redactie als vanouds verslag doen van concerten uit de regio, en natuurlijk van de studentenbandwedstrijd Kaf en Koren op de Radboud Universiteit. Of 3voor12 Gelderland al een opvolger van De Staat heeft ontdekt? Aukje: "Lastig... Het wordt in elk geval een mooi jaar met veel Gelderse releases. Ik ben zelf heel benieuwd naar nieuw werk van Mountain States en Okieson!" *

LEZEN

JELKO ARTS (22), ALUMNUS NEDERLANDS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

LIEFDE BIJ WIJZE VAN SPREKEN

Yves Petry

Schrijver Alex belandt in een driehoeksverhouding, waarna hij steeds commerciëler gaat schrijven. Interessante materie, perfect opgeschreven. Ik ben fan van Petry.

DE IJSMAKERS

Ernest van der Kwast

Boekenkasten vol zijn er geschreven over bijna alle denkbare milieus. Daarom alle lof voor Ernest van der Kwast die in zijn onlangs verschenen roman schrijft over de familie Talamini en hun Rotterdamse ijsdynastie. Dat originele uitgangspunt leverde een vermakelijk boek op.

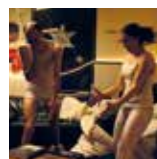
JORIS LUYENDIJK

20 februari, Bibliotheek Gelderland Zuid

Schrijver en journalist Joris Luyendijk komt (eindelijk!) naar Nijmegen om over *Dit kan niet waar zijn* te praten: een *inside* visie op de financiële crisis. Spannend. 20 februari in de bibliotheek.

UITGAAN

SANNE IMMENS (27), STUDENT ACW, UITGAANSEXPERT EN CULTUURLIEFHEBBER

STUKAFEST

3 februari, diverse locaties

Voel jij het ook? De spanning in de aanloop naar Stukafest? Het culturele festival vindt plaats in BREBL (opening), Doornroosje (slotfeest) en in twintig studentenhuizen. Passe-partout 15 euro. 20.30 uur (opening 18.00 uur).

BIJ JE LIEFDE OP SCHOOT IN DE PIRATENBOOT

11 februari, Danscafé

Billabong

Dit Valentijnsfeestje verdient een eervolle vermelding vanwege de originele naam. En de opbrengst gaat naar het goede doel. 2,50 euro. 23.00 uur.

TUTTI

14 februari, Café de Plak

Italodisco-platen zijn uiterst dansbaar en dat weet het publiek van Tutti. Dansen zúl je vanavond. Toegang gratis. 23.00 uur.

ZIEN

JASMIJN LOBIK (21), STUDENT KUNST- EN CULTUURWETENSCHAPPEN EN FILMLIEFHEBBER

WILD

Cheryl Strayed loopt op 21-jarige leeftijd de Pacific West Trail, een wandeling van een stordige 1800 kilometer, om het verlies van haar moeder te verwerken. Waargebeurd en herkenbaar coming-of-age-verhaal. LUX, 7,50 euro (met studentenkorting).

BIRDMAN

Birdman heeft een ware sterrencast: van Emma Stone tot Michael Keaton. De zwarte komedie volgt een ooit succesvolle Hollywoodacteur die zijn comeback maakt op Broadway. LUX, 7,50 euro (met studentenkorting).

THE IMITATION GAME

Het tragische verhaal van de Britse wiskundige Alan Turing, die tijdens de Tweede Wereldoorlog de enigmacode van de Duitsers kraakt. Drama met een indringende onderliggende boodschap. LUX, 7,50 euro (met studentenkorting).

OPI
NIE

ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK
MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL
DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN

Wat is er sociaal aan het leenstelsel?

Na bijna dertig jaar kwam deze maand een einde aan de basisbeurs. De opvolger ervan, het 'sociaal leenstel' vanaf september dit jaar, is volgens parlementair onderzoeker Peter van der Heiden allesbehalve sociaal. Hij hekelt de achterliggende gedachte als zou studeren een investering zijn in jezelf. Studeren is een maatschappelijk goed, aldus zijn betoog.

Ik kan me nog goed herinneren hoe hevig er werd gedemonstreerd tegen de plannen van toenmalig minister Deetman ('Deetman, lik m'n reet man', stond er op de spandoeken) om midden jaren tachtig een nieuw stelsel van studiefinanciering in te voeren. Dat ging destijds niet zozeer om het principe daarachter – vrijwel iedereen steunde het idee van een basisbeurs – maar meer tegen de hoogte daarvan. Aangezien onder de nieuwe wet méér takken van onderwijs in aanmerking kwamen voor een studietoelage dan daarvoor, werd de spoeling dunner en de beurs lager.

In de dertig jaar daarna is de beurs alleen maar lager geworden en werden de eisen steeds strenger door tempo- en prestatiebeursmaatregelen. Dat stelsel is vanaf september definitief ten einde. Niks basisbeurs meer,

lenen zullen de studenten. En iedere cent moet in principe terug, met rente, want daarmee kan geïnvesteerd worden in de kwaliteit van het onderwijs.

Orwelliaans

Het toevoegen van het adjectief 'sociaal' geeft de plannen van minister Bussemaker een macabere Orwelliaanse New Speak-schoonheid, want als het leenstelsel iets niet is, dan is het sociaal. Daarmee doel ik nog niet eens in eerste instantie op de inhoud, maar op het onderliggende idee. Het idee dat onderwijs een manier is om persoonlijke welstand te vergroten, die met een beroep op het profijtbeginsel afgeroomd kan worden. In deze gedachtegang verwordt onderwijs van een collectieve voorziening, gericht op maatschappelijke vooruitgang, tot een individuele carrièrekeuze,

gericht op een hoger salaris. En dat is een tendens waar de Nederlandse schatkist wellicht op zit te wachten (want natuurlijk is het hoe dan ook een bezuiniging; zonder deze ingreep had elders geld gevonden moeten worden om de kwaliteit van het hoger onderwijs te vergroten), maar de samenleving en het onderwijs in ieder geval niet. Door van studeren een volledig individuele financiële verantwoordelijkheid te maken, verliezen overheid, maatschappij en onderwijsinstellingen het morele recht om eisen aan de student te

stellen. Wie betaalt, bepaalt immers? En de student betaalt zelf – en bepaalt dus ook zelf (we zien dat terug in het instemmingsrecht van studenten met de begroting van hun onderwijsinstelling). Met welk recht kan straks bijvoorbeeld nog de studieduur van studenten worden beperkt? Studenten kunnen zich dan beroepen op het feit dat zij al jarenlang investeren in hun toekomst, een investering die waardeloos gemaakt wordt als er een ‘harde knip’ plaatsvindt.

Minder tijd

Ook kan deze maatregel wel eens flink bijten met de bejubelde intensivering van het onderwijs (die waarschijnlijk nog eens intensiever wordt als er van rijkswege geïnvesteerd wordt in de kwaliteit van het onderwijs). Het zou mij namelijk niets verbazen wanneer studenten massaal meer gaan werken naast hun studie om daarmee de opbouw van een schuld te minimaliseren – waardoor er minder tijd en energie voor de studie overblijft.

emde

Zijn dit nog grotendeels praktische problemen, er ligt toch ook duidelijk een ideologisch, een moreel probleem wellicht zelfs ten grondslag aan de transformatie van student tot investeerder in de eigen toekomst. Onderwijs, zeker universitair onderwijs, is meer dan alleen educatie, het leren van een beroep. Onderwijs is ook, en misschien wel vooral, vorming. Vorming tot mens, vorming tot burger, vorming tot deel van een maatschappelijk geheel. De nadruk op de status van toekomstig grootverdiener en daarmee dus op letterlijk te verzilveren kennis zet deze vorming onder druk. En juist daar is behoefte aan, in een maatschappij die op allerlei terreinen steeds verder individualiseert en ook in een academische wereld waarin de beroepsethiek steeds meer onder druk staat (laten we Stapel er maar weer eens bij halen). Het gevoel te behoren tot een collectief en het delen van collectieve waarden, impliceert ook collectieve voorzieningen – en die dreigen nu voor studenten weggesneden te worden.

Peter van der Heiden is parlementair onderzoeker en docent.

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Thomas van Aquinostraat 4.00.6B, Postbus 9104, 6500 HE Nijmegen Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874 redactie@vox.ru.nl www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Jolene Meijerink, Mathijs Noij, Martine Zuidweg

Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee: Lydia van Aert, Tim van Ham, Sanne Immens, Jasmijn Lobik, Joep Sistermanns, Carmen Quint

Fotografie: Bert Beelen, Erik van 't Hullenaar, Regine van Mol, Gerard Verschooten

Illustraties: Emdé, Menah, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak: gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet Tel: 023-5714745 zandvoort@bureauvanvliet.com advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank NL24INGB0001363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementen-administratie Vox Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam
Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 26 februari 2015.

NIEUW GEZICHT

NAAM: ERWIN CORTIS

LEEFTIJD: 43

OPLEIDING: AMERIKANISTIEK

VOGIGE FUNCTIE: PROJECT-LEIDER ROC NIJMEGEN

HUIDIGE FUNCTIE: CURSUS-COÖRDINATOR BIJ RADBOUD MANAGEMENT ACADEMY

SINDS: 1 DECEMBER 2014

Wat houdt je nieuwe functie in?

"Als cursuscoördinator bij de Radboud Management Academy ben ik verantwoordelijk voor het ondersteunen van docenten en studenten van de verschillende opleidingen. Ik regel hiervoor alles: van de werving, tot kwaliteitsbewaking en begeleiding van studenten. Wij verwachten van onze studenten dat ze twintig uur per week vrijmaken voor de studie, naast hun gezin en werk. Sommigen hebben al een veertigjarige werkweek, dan snap je dat er af en toe best wat persoonlijke of werkgerelateerde problemen voorkomen. Er wordt veel van hen verwacht, maar daarom mogen zij ook veel van ons verwachten. Het is aan mij om te zorgen dat deze groep rimpelloos kan studeren."

Hoe bevalt het?

"Buitengewoon eigenlijk. Ik had niet verwacht dat ik er zo makkelijk in zou stappen. Ik ben namelijk zelf niet het soort ambitieuze student geweest dat wij aanspreken. Maar het is ontzettend leuk om met zulke gedreven mensen te werken, en te leren wat hun motivatie is. Het zijn allemaal heel verschillende types met uiteenlopende redenen om dit te doen. Bovendien is het boeiend om te zien hoe ze zichzelf ontwikkelen vanaf het eerste moment dat ik ze spreek."

Wat wil je bereiken?

"Ik begeleid een groep studenten voor de gehele duur van hun studie. In die tijd bouw ik natuurlijk een band met ze op, en ik hoop dat ze altijd naar me toe komen als er iets is. Niets is wat mij betreft onbespreekbaar. Verder ben ik nu vooral bezig met de werving van de groep voor de MSc Bedrijfskunde in Nijmegen. De groep loopt al aardig vol maar ik heb nog genoeg te doen."

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN VOOR VOX CAMPUS KUNT U STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX VERSCHIJNT OP 26 FEBRUARI 2015.

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

16 FEBRUARI, 19.00 uur: Start van bijeenkomstenreeks 'Omgaan met rouw en verdriet'. Locatie: Studentenkerk.

18 FEBRUARI, 12.45 uur: Aswoensdagviering. Engelstalige viering om 19.00 uur. Locatie: Studentenkerk.

19 FEBRUARI, 18.30 uur: Hutspot of couscous. Interreligieuze activiteit. Locatie: Studentenkerk.

26 FEBRUARI, 17.30 uur: Start cursus meditatie. Engels gesproken. Locatie: Studentenkerk.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

3 FEBRUARI, 20.00 uur: Stukafest.

Festival waarbij studentenkamers worden omgetoverd tot mini-podia.

Met o.a. Ronald Giphart en De Speld. Verschillende locaties.

10 FEBRUARI, 12.45 uur: Singer-songwriter Max Meser. De muziek van deze Nederlands/Spaanse jongen overstijgt grenzen, generaties en muzikale smaak. Locatie: CultuurCafé.

11 FEBRUARI, 19.30 uur: Filmvertoning Tous les Soleils. Na het overlijden van zijn vrouw krijgt professor Alessandro de kans om weer verliefd te worden. Maar grijpt hij die?

Locatie: Collegezalencentrum.

12 FEBRUARI, 20.00 uur: Danstheater AYA. Solodansvoorstelling, gebaseerd op een persoonlijk verhaal, waarin emoties niet geschuwd worden.

Nagesprek met de danser.

Locatie: De Rode Laars.

24 FEBRUARI, 20.00 uur: Muziek van Tommy Moustache in samenwerking

met Jinjazz. Alternatieve jazzgroep uit Rotterdam. Een experimentele mix van jazz, blues, rock en klassiek, met een flinke portie humor en ballen.

Locatie: CultuurCafé.

25 FEBRUARI, 19.30 uur: Filmvertoning Autumn Gold. Feelgood-documentaire over vijf sporters in de herfst van hun leven, die zich voorbereiden op de wereldkampioenschappen in Finland. Gerbert Kraaykamp leidt de film in met een lezing over deze uitzonderlijke ouderen.

Locatie: Collegezalencentrum.

26 FEBRUARI, 20.00 uur: Improvisatietheater Stranger Things Have Happened. Het publiek doet een suggestie en de acteurs verzinnen ter plekke een hilarische scene. Engels gesproken.

Locatie: CultuurCafé.

PERSONEEL

www.ru.nl/pv

30 JANUARI, 10.30 uur: Introductie-cursus zang, pop en jazz. Voor iedereen die in een groep wil zingen en vrijer wil worden in het zingen.

Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

30 JANUARI, 20.15 uur: Muziektheater Transparant & Claron Mcfadden.

Een intieme muziektheatervoorstelling over de dramatische liefdesgeschiedenis tussen Adam en zijn eerste vrouw Lilith, en de onverwachte wending die het scheppingsverhaal daarvoor krijgt.

Locatie: De Vereniging.

30 JANUARI, 20.30 uur: Stoomcursus gitaar voor beginners. Zonder al te veel gedoe lekker gitaar leren spelen.

Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

31 JANUARI, 20.30 uur: Cabaretvoorstelling 'Ramkoers' van Marco Roelofs. Na jaren rebelleren probeert de opstandige brulboei balans en rust te vinden.

Locatie: De Lindenberg.

Foto: J. de Haas

Ronald Giphart komt naar Stukafest

SOETERBEECK PROGRAMMA

www.ru.nl/sp

29 JANUARI, 19.30 uur: Actuele denkers: De comeback van Marx. Lezing door socioloog en politicoloog Merijn Oudenampsen. Locatie: Collegezalencentrum.

2 FEBRUARI, 19.30 uur: Filosofieworkshop 'Omgaan met dieren.

Hoe doe je dat?' door filosoof Cees Leijenhorst.

Locatie: De Waagh, Grote Markt.

3 FEBRUARI, 19.30 uur: Lezingen 'Het paradijs' door theoloog Ellen van Wolde, bioloog Joop Schaminée en filosoof Lieven de Caeter. Locatie: LUX.

12 FEBRUARI, 19.30 uur: Lezing 'Brievenliefde in tijden van Tinder'

door filosoof Emma de Vries, met workshop. Locatie: Collegezalencentrum.

17 FEBRUARI, 19.00 uur: Film 'The Kidnapping of Michel Houellebecq' en debat over politieke ideeën in romans. Locatie: LUX.

19 FEBRUARI, 12.00 uur: Lezing 'Multidisciplinariteit in beleid en

management'. Directeurenlunch door Rob van der Heijden.

Locatie: Huize Heyendaal.

26 FEBRUARI, 19.30 uur: Lezing 'Gestoorde maatschappij, gestoorde identiteit' door psycholoog Paul Verhaeghe.

Locatie: Collegezalencentrum.

Foto: Cinema City (CC)

The Kidnapping
of Michel
Houellebecq

PROMOTIES & ORATIES

Cursus creative writing

2 FEBRUARI, 09.15 uur: Cursus tekenen en schilderen. Materiaal aanwezig.

Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

2 FEBRUARI, 19.30 uur: Workshop 'Kunst is bewustwording... en bewustwording is een kunst: Levenskunst' door Herrie Frijns.

Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

2 FEBRUARI, 20.00 uur: Cursus theater-sport. Twee teams van vier spelers dagen elkaar uit in het spelen van maffe, mooie of ontroerende scènes.

Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

2 FEBRUARI, 20.00 uur: Cursus creative writing. Proef van proza, poëzie en drama. Locatie: Villa Oud-Heyendaal.

5 FEBRUARI, 17.30 uur: Kookworkshop Surinaams koken. Zelfstandig authentieke Surinaamse gerechten bereiden, daarna gezamenlijk eten in het fraaie restaurant. Locatie: Restaurant A gebouw, route 607.

22 FEBRUARI, 15.30 uur: Theatervoorstelling Montyn door Yorick Zwart. Theaterbewerking naar het bekende boek over het leven van kunstenaar Jan Montyn.

Locatie: De Lindenberg.

BENOEMINGEN

DHR. PROF. MR. G.J.W.M. KAMPSCHÖER is op 1 augustus 2014 benoemd tot hoogleraar Fiscale winstbepaling (FdR).

DHR. PROF. DR. L.A.B. JOOSTEN is op 1 december 2014 benoemd tot hoogleraar Mechanismen van ontstekingsziekten (UMC).

MW. PROF. DR. A.I. DEN HOLLANDER is op 1 december 2014 benoemd tot hoogleraar Moleculaire oogheelkunde (UMC).

DHR. PROF. DR. C.F. BECKMANN is op 1 januari 2015 benoemd tot hoogleraar Statistical Imaging Neuroscience (UMC).

DHR. PROF. DR. IR. R. ROEPMAN is op 1 januari 2015 benoemd tot hoogleraar Moleculaire biologie van de ciliopathieën.

CORRECTIE

In Vox 4 schreven wij dat de eerste Campusrun van 10 december werd georganiseerd door studentenpartij asap. Dat was niet volledig, want ook studentenatletiekvereniging 't Haasje en sportkoepel NSSR waren organisator.

30 JANUARI, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. P. Brocken (UMC) 'The diagnosis of suspected lung cancer: Impact of practice organization on timeliness and distress'.

30 JANUARI, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. R. Bank (FdL) 'The ubiquity of moutings in NGT. A corpus study'.

30 JANUARI, 14.30 uur: Promotie mw. drs. M.J.P. Sommers (FFTR) 'The Mystagologic process of The Book of Privy Counseling. A hermeneutic narrative research in the mystagologic process of The Book of Privy Counseling'.

3 FEBRUARI, 16.30 uur: Promotie dhr. drs. P. de Mol (UMC) 'Diabetes mellitus and high altitude trekking'.

4 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie mw. drs. S. van der Kleij (FdL) 'Interaction in Dutch asylum interviews. A corpus study of interpreter-mediated institutional discourse'.

4 FEBRUARI, 16.30 uur: Promotie dhr. mr. drs. R.W.E. van Leuken (FdR) 'Rechtsverhoudingen tussen particulieren en de verdragsrechtelijke verkeersvrijheden'.

6 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie dhr. J.A.F. van Loenhout Msc. (UMC) 'The long-term health status of Q fever patients: the Dutch experience'.

6 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie mw. M. Forkink Msc. (UMC) 'The role of reactive oxygen species and mitochondrial membrane potential in mitochondrial (dys)function'.

9 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie dhr. B.G. Gebre MA (FNWI) 'Machine learning for gesture recognition from videos'.

9 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie dhr. T.M. van Laarhoven Msc. (FNWI) 'Machine learning for network data'.

12 FEBRUARI, 10.30 uur: Promotie mw. J.B. Bralten Msc. (UMC) 'Genetic factors and the brain in ADHD'.

12 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie dhr. S.C.J. Rieken Msc. (FNWI) 'Moduli of real curves of genus three'.

13 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie mw. drs. M. Louter (UMC) 'Sleep in Parkinson's disease. A focus on nocturnal movements'.

13 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie mw. C.M.P. Damhuis MSc. (FSW) 'A cognitive approach to vocabulary learning in kindergarten'.

13 FEBRUARI, 16.30 uur: Promotie dhr. D.J.T. van der Linden MSc. (FNWI) 'Personal semantics of meta-concepts in conceptual modeling languages'.

23 FEBRUARI, 12.30 uur: Promotie mw. M. Riemersma MSc. (UMC) 'Genetic and biochemical insights into muscular dystrophy-dystroglycanopathy pathomechanisms'.

23 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie mw. C. Effendy M. Kes. (UMC) 'The quality

PROMOTIE 12 FEBRUARI, 10.30 UUR: PROMOTIE MW. J.B. BRALTEN MSc. (UMC) 'GENETIC FACTORS AND THE BRAIN IN ADHD'.

Wat heb je onderzocht?

"ADHD is een aandoening van het brein en genetische factoren spelen een belangrijke rol bij het ontstaan van deze aandoening. De erfelijkheid is zelfs geschat op 76 procent. Maar er is niet genoeg bewijs om één gen aan te wijzen als boosdoener. Ik heb daarom ook andere factoren bij het genenonderzoek betrokken, zoals het aantal ADHD-symptomen en de structuur van de hersenen, om meer inzicht te krijgen in de genetische factoren voor ADHD. Daarvoor bekeken we families met ADHD en families waarin geen ADHD voorkwam."

Wat zijn je bevindingen?

"Door middel van hersenscans vond ik verschillen in de hersenen tussen personen met en zonder ADHD. De broertjes en zusjes die geen ADHD hadden vielen qua hersenstructuur precies tussen de twee groepen in, wat doet vermoeden dat de verschillen in de hersenen een genetische basis hebben. Bovendien zag ik dat niet één gen, maar bepaalde genetische netwerken invloed hebben op de symptomen van personen met ADHD."

of palliative care for patients with cancer in Indonesia'.

25 FEBRUARI, 16.30 uur: Promotie dhr. W.J.H. Fierens MA (FFTR) 'Authentiek en verbonden. Hoe Scouts en Gidsen Vlaanderen zingeving beleven'.

26 FEBRUARI, 14.30 uur: Promotie mw. drs. E.S. Nouwens (UMC) 'Practice accreditation to improve cardiovascular risk management in general practice'.

VOOR INTERNE EN EXTERNE VACATURES VAN DE UNIVERSITEIT ZIE WWW.RADBODNET.NL

LARISSA

CHARLOTTE

SANDER

LAURENS

ESTER

huiselijke kringen

Vroeger deden ze het twee of drie keer per week, de bewoners van de Graafseweg 64: samen rennen. Dat is nu iets minder, maar het mag de pret niet drukken. Over een van de sportiefste huizen van Nijmegen.

"Wie de beste loper is van het huis? Dat moet Sander zijn", zegt Graafsewegbewoner Ester stellig. "Hij kan echt helemaal kapot gaan en hij was het snelste bij de Zevenheuvelenloop." Huisgenoot Laurens knikt lachend. "Ja, da's waar. Sander had een tijd van één uur vijf - en dat zonder cafeïnepil! Ikzelf was een minuut later. Nog altijd drie minuten sneller dan een goede vriend van me. Die baalt nog steeds."

De huisgenoten springen wat tegen de kou, in de voortuin van het

herenhuis, en rekken hun spieren als voorbereiding op het rondje Waalbrug. Sander blijkt ondanks zijn prestaties de minst regelmatige loper, Ester en Laurens zijn het gedisciplineerdst, Charlotte is de voor-de-lol-athleet en Larissa is telkens weer blij als ze de voordeur haalt. Allemaal verschillende loperstypen dus, en iedereen traint naargelang. Mooiweerlopers zijn ze geen van allen. "Ik vind zweten echt chill!", aldus de riant bekuitspieder Laurens. "Je moet wel voelen dat je wat hebt gedaan."

De doelstellingen van 2015? Een halve marathon voor de heren en een regelmatig trainingsschema, een Marikenloop en een supersnelle 5 kilometer voor de dames. Over de vraag waar ze het meest trots op zijn, moeten ze even denken. Dan: "Resultaat maakt eigenlijk niet zoveel uit. Het gaat erom dat we trainen en dat dat uiteindelijk zijn vruchten afwerpt. Dáár zijn we het meest trots op."

Tekst: Joep Sistermanns / **Foto:** Bert Beelen

In 'huiselijke kringen' stappen een verslaggever en een fotograaf een studentenhuys binnen om vast te leggen wat de huisgenoten zoal samen doen.